

POMPIERII ROMÂNII

— tradiție din 1929

numărul 1 - 2020

revistă editată de

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

REDAȚIA

redactori:

locotenent colonel Daniela SILVI
plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA

corector:

plutonier adjutant șef Daniel MĂRGELATU

fotoreporter:

plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI

distribuție:

Nicoleta NIȚU

foto coperta 1:

ISU Giurgiu

Cuprins

ANIVERSAR

Contextul internațional al Unirii Principatelor Române de la 24 ianuarie 1859 - 4

ACTIVITATEA DE BILANȚ

Evaluarea IGSU - activități desfășurate în anul 2019 - 8

DEZVOLTARE INSTITUȚIONALĂ

Proiecte instituționale - 14

PROIECTE EUROPENE

Viziune 2020 - 18

EROII DINTRE NOI

Introducere - 20

Cristi Bîrsanu - 22

Alin Hîncu - 24

Ionel Gîrboiu și Sorin Busuioc - 26

Daniela Sîrbu - 27

EVENIMENTE

Agenda numărului de revistă - 28

PREVENIRE

Exploatarea instalațiilor de încălzire - 32

Prizonieri ai propriului sine - 34

PREGĂTIREA PERSONALULUI

Fetelor, sunteți bine venite! - 36

Ziua europeană a 112 - 40

TEHNOLOGII MODERNE

Camera de termoviziune - 44

COMUNICARE

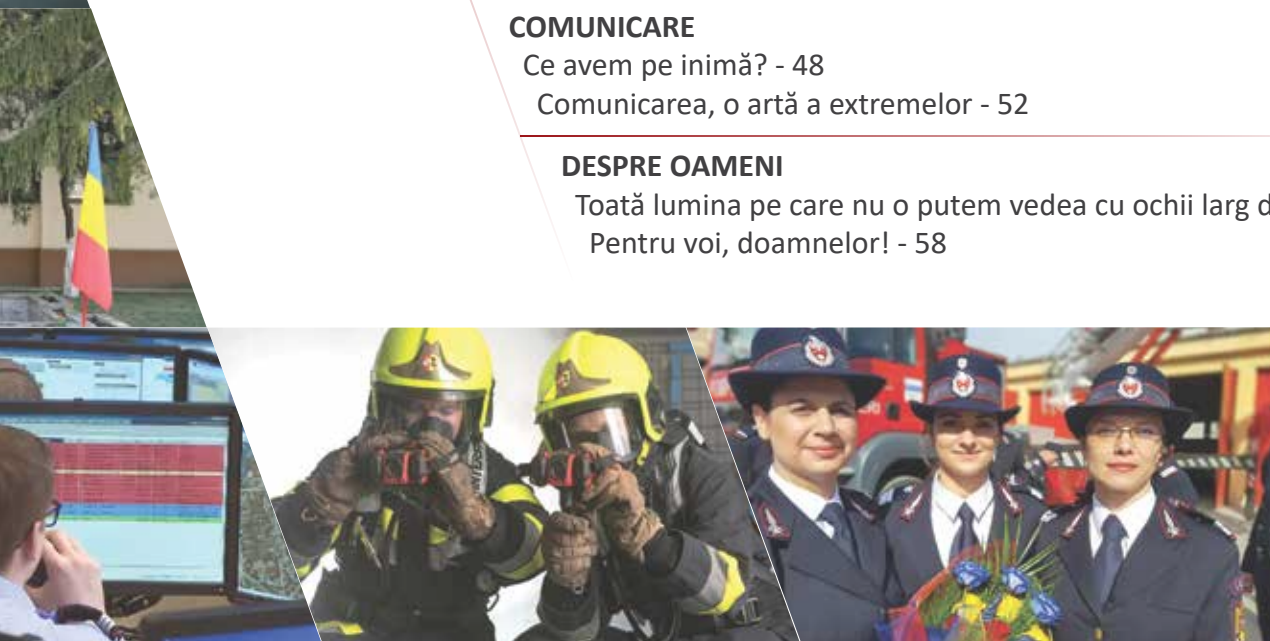
Ce avem pe inimă? - 48

Comunicarea, o artă a extremelor - 52

DESPRE OAMENI

Toată lumina pe care nu o putem vedea cu ochii larg deschiși - 54

Pentru voi, doamnelor! - 58

Contextul internațional al Unirii Principatelor Române de la 24 ianuarie 1859

autor: colonel Neculai SCÎNTEI, ISU Iași
foto: ISU Iași

Lupta pentru realizarea dezideratului de Unire a tuturor celor „cu inimă română” derivă din „dreptul natural” al românilor de a se constitui într-o singură națiune având ca factori constitutivi: limba, religia, istoria, teritoriul și dorința de a fi.

După secole de dominare a Principatelor Române de către puterile străine dornice să cucerească și să stăpânească politic, economic și militar sud-estul Europei, secolul al XIX-lea coincide cu începutul epocii naționalismului în Europa, a luptei națiunilor pentru construcția statelor naționale odată cu apariția conștiinței naționale datorată dezvoltării domeniului literaturii, comerțului, industriei și comunicațiilor.

Odată cu războaiele napoleoniene începe perioada politicilor externe și a războaielor naționale - adică identificarea majorității cetățenilor cu puterea națională și politicile naționale, și nu cu interesele dinastice. Așadar, între 1814-1815, continentul european a fost dominat de pregătirile și desfășurarea Conferinței de la Viena, menite să reorganizeze Europa și să instaureze o pace de durată, dictată de puterile învingătoare în războaiele napoleoniene. Ultimele consecințe se pot identifica și în cauzele care au dus la izbucnirea primului război mondial. Soluțiile convenite în tratatul final privitor la problemele politico-teritoriale ale continentului nu au fost, cele mai multe,

în conformitate cu dreptul istoric și interesul națiunilor în afirmare.

După 1815, numită și epoca restaurației, a început o perioadă de timp incomodă și turbulentă. Acest lucru se poate observa după cum s-a schimbat harta Europei în următorii 100 de ani. De asemenea, din acest moment, al apariției raporturilor între statele suverane, principiul naționalităților avea să cunoască o deosebită afirmare pe întreg parcursul secolului al XIX-lea până la mijlocul secolului al XX-lea, cu anul de referință 1848, moment în care se va intra într-o radicală opoziție cu principiul legitimismului monarhic.

Evenimentele revoluționare, pe scena europeană, au început să se precipite, încă din anul 1820, manifestându-se prin diferite forme de revoltă în Spania, Portugalia și Regatul Celor Două Sicilii. Aceste mișcări revoluționare s-au aprins și în sud-estul Europei având drept scop eliberarea de sub autoritatea turcească. Vârful de lance prin amploare, durată și cruzime a fost răscoala grecilor care s-a transformat, în timp, în mișcarea de eliberare națională.

Insurecția lui Tudor Vladimirescu din 1821, având alături miile de panduri și cu participarea mulțimilor, face parte din același val de schimbare pentru înlăturarea „sclaviei liniștite” stabilită de învingătorii lui Napoleon. Atunci, Tudor Vladimirescu, exponentul poporului în lupta socială, alături de revoluționari au cerut prin Programul Adunării Norodului „dreptate” și „au vrut ca tot românul să fie liber și egal, ca statul să fie românesc”. Astfel, semnificația anului 1821 a avut urmări care s-au propagat până la Regulamentul Organic (1834), transformându-se într-un pivot al mișcării revoluționare de la 1848-1849, a realizării Unirii Principatelor (1859), și în cele din urmă a desăvârșirii Întregirii Neamului Românesc (1919-1920).

Rusia, în urma luptelor cu turcii din Balcani și a căderii Adrianopolului, încheie Tratatul de pace cu Imperiul Otoman la 14 septembrie 1829. Rusia obține Delta Dunării (granița fixându-se la brațul Sf. Gheorghe, până la vărsarea acestuia în Marea Neagră), ceea ce este în plus față de tratatele anterioare, implicând controlul la gurile Dunării. Sudul Basarabiei (Cahul, Bolgrad și Ismail) vor reveni Moldovei ca urmare a încheierii Războiului din Crimeea (1853-1856) și a prevederilor Tratatului de la Paris din 1856.

Tratatul de pace de la Adrianopol a determinat, după Conferința de la Londra din 1830, obținerea independenței Greciei și a dat o largă autonomie Serbiei care a determinat nemulțumirea lui Metternich (important diplomat din marea aristocrație imperială, fost ministru de externe al Imperiului Austriac) întrucât sârbii dețineau practic un „stat independent, formidabil prin spiritul războinic al locuitorilor”. Cu această ocazie, a fost întărită autonomia Principatelor Române, iar din 1833 a intrat efectiv în posesia insulelor aflate în lunca Dunării.

Un rol decisiv în promovarea unirii celor două principate l-a avut mișcarea revoluționară de la 1848 din Principate. Demn de remarcat este actul de eroism al pompierilor militari așa cum este prezentat de Dimitrie Papazoglu în lucrarea „Istoria fondării orașului București”:

În luna lui septembrie 12, când sosiră turcii și se opriră făcând tabără în câmpia Cotroceni; a doua zi, la 13, marșă în Capitală coloana turcească, care să mai bătă cu noi, patru companii din Regimentul al II-lea, o companie din Regimentul I și trupa Pompierilor. În acea încăierare s-a dat turcilor, care erau în număr de 9.000, o lecție bună. Pompierii dărară pe Kerim pașa, împușcându-i calul, și au răpit două tunuri; companiile ce erau concentrate în curtea cazarmii „Alexandru” ținură foc de rânduri cu trupele turcești, înșirate în stradă. Această încăierare am publicat-o prin deosebite broșuri. În acea zi de 13 septembrie 1848, fură omorâți din trupa turcească 367 de oameni, iar din trupele noastre au căzut doi ofițeri de pompieri — Stărotescu și Dănescu —, cari se purtară ca niște bravi la luarea tunurilor, și 57 de soldați (frumoasă lecție pentru armata turcească și îndoit de frumos a fost avântul armelor românești).

La conferința de la Viena, care a încercat în 1855 să oprească războiul Crimeii, Rusia a căzut de acord cu principalii adversari, Franța și Anglia, să facă din menținerea balanței de putere la Marea Neagră baza acordului, declarând că: „dominația Rusiei la Marea Neagră este absolut necesară pentru echilibrul european”. Sfârșitul războiului Crimeii (1854-1856) prin înfrângerea Rusiei schimbă raporturile de putere în sud-estul Europei. Principatele Române, scapă de presiunea puterii ruse care mai bine de un secol își exercita forța, sub stindardul luptei pentru apărarea populațiilor creștine aflate sub ocupație otomană.

În urma propagandei desfășurate de români în întreaga Europă, Congresul de la Paris din 1856 ia în considerație problema românească, prin faptul că Principatele Române, continuă să se bucure de toate drepturile sub suzeranitatea Porții, iar protectoratul Rusiei stabilit în 1829 este înlocuit cu „garanția Puterilor contractante” (Anglia, Franța, Austria, Prusia, Sardinia, Rusia); astfel, se realizează primul pas către unire, respectiv independența Principatelor Române.

Evacuarea trupelor austriece din Principate, în 1857, la presiunea celorlalte puteri, sprijinul lui Napoleon al III-lea, prevederile Convenției de la Paris din 1858 la care s-a adăugat voința românilor de creare a României prin depășirea tuturor obstacolelor întâmpinate, au

condus către data de 24 ianuarie 1859. Așadar, s-a creat statul român sub denumirea inițială Principatele Unite ale Moldovei și Valahiei, având la conducere un singur domn ales, pe colonelul Alexandru Ioan Cuza.

În ciuda greutăților create, în special de austrieci și otomani, și ca urmare a eforturilor diplomației române, „la 24 ianuarie 1862, avem un singur guvern, un singur Parlament, iar țara era recunoscută, sub numele de România”. De la momentul înfăptuirii Unirii până la promulgarea primei Constituții a României (13 iulie 1866) au avut loc, cronologic, pentru consolidarea statului român, următoarele evenimente: Conferința puterilor garante pentru recunoașterea dublei alegeri a domnitorului Alexandru Ioan Cuza și, în cele din urmă, a puterii suzerane - Imperiul Otoman; instituirea agenției diplomatice a Principatelor Unite la Paris; inaugurarea Universității din Iași; formarea celui dintâi guvern al Principatelor Unite sub conducerea lui Barbu Catargiu; secularizarea averilor mănăstirești; înființarea Consiliului de Stat și a consiliilor județene; înființarea Universității din București; promulgarea legii rurale; introducerea sistemului metric de măsuri și greutate; înființarea Casei de Depuneri și Consemnațiuni; promulgarea Codului Penal și Civil; înființarea guardiei orașenești; înființarea Academiei Române; proclamarea principelui Carol de către Adunare ca domnitor al României și mai apoi ca principe ereditar al României.

În sud-estul Europei, criza orientală se reaprinde, în vara anului 1875, prin răscoalele populației creștine din Herțegovina și Bosnia care mai apoi se extind în Peninsula Balcanică. În aprilie 1876 are loc o puternică răscoală a populației bulgare; în mai 1876, o revoltă a populației din Salonic, acțiunile fiind continuate de Serbia și Muntenegru care declară în iunie 1876 război Turciei. Marile puteri, îngrijorate de desfășurarea evenimentelor, au încercat să aplaneze tensiunile prin organizarea unor tratative, convenții, respectiv prin Conferința de la Constantinopol (decembrie 1876) să obțină din partea Porții unele măsuri necesare care să amelioreze situația populației creștine din Imperiu și să se introducă unele reforme în Bosnia, Herțegovina și Bulgaria, astfel încât să se evite un război generalizat în peninsula. Toate aceste propuneri sunt refuzate de către turci, considerându-le imixțiuni în afacerile ei interne. Rusia, din dorința de a-și recupera pierderile din 1856 și să-și consolideze poziția în Balcani, pe fondul înfrângerii sârbilor în fața otomanilor și al refuzului constant al acestora din urmă de acceptare

a condițiilor impuse de marile puteri, în data de 12/24 aprilie 1877, declară război Turciei sub stindardul unei „mision civilizatoare și umanitare în sudul Dunării”.

Ca urmare a convenției cu Rusia, România declară starea de război în 29 aprilie/11 mai 1877, Imperiului Otoman, iar la 9/21 mai 1877 Mihail Kogălniceanu, ministrul Afacerilor Străine, a comunicat că, având în vedere starea de război „suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare”.

Congresul de la Berlin din 15 iunie 1878, a avut menirea să revizuiască hotărârile pactului/tratatului de la San Stefano. României i se recunoaște independența, pierde cele trei județe din sudul Basarabiei pentru că „nu trebuie supărat țarul”, în schimb românii primesc drept compensație Dobrogea cu Delta Dunării și insula Șerpilor.

De subliniat faptul că, recunoașterea independenței de stat a României, de jure, din 20 februarie 1880 de către Germania, Marea Britanie și Franța a fost condiționată de: recunoașterea reanexării sudului Basarabiei de către Rusia, soluționarea cu Germania a „răscumpărării căilor ferate române” (afacerea Strousberg) și acordarea drepturilor civile și politice a tuturor supușilor români prin modificarea articolului 7 din Constituția României în vederea „emancipării populației evreiești”.

Se constată că, pentru realizarea primului pas al Unirii, a fost nevoie de sacrificiu, de muncă și implicare, de voință națională și încredere în viitorul României, iar independența a fost obținută prin jertfa de sânge a armatei sale, prin sprijinul și efortul tuturor românilor și nu prin mărimumia cuiva, așa cum s-a dovedit în perioada 1916-1920, atunci când s-au jertfit peste 900.000 de români pentru Întregirea Neamului Românesc!

În concluzie, nevoia de înțelegere aprofundată a realității complexe a vieții internaționale din trecut ne poate ajuta să percepem, din punct de vedere istoric, lumea contemporană. Se poate considera că această nevoie, astăzi, face parte din cultura de securitate pentru construcția unei societăți postmoderne bazată pe paradigmele need to know și need to share. De altfel, generalul Coandă M. Constantin (1857-1932), tatăl lui Coandă Henri, în lucrarea „O schiță a armatei române de mâine. Din învățămintele războiului și psihologia militarului” a subliniat că: „misiunea militarului în viitor devine mai grea, față de spiritul și cugetul timpului și al maselor populare”.

Evaluarea IGSU

autor: colonel Mihai-Mirel GUȚĂ, IGUSU

„Vom investi în toate componentele sistemului de intervenție în situații de urgență pentru că trebuie și este normal să luăm toate măsurile pentru a asigura servicii de calitate pentru cetățeni.”

Ministrul Afacerilor Interne, Ion Marcel Vela

De fiecare dată, evaluarea activităților relevante pe care instituția le-a derulat în cursul unui an, precum și rezultatele marcante obținute la nivel național, rămân momente cu o importanță aparte, de referință. Anul acesta, pe data de 21 februarie, evenimentul a avut loc în Sala Studio a Teatrului Național București.

La ședința de evaluare a activității desfășurate în anul 2019 de către Departamentul pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General de Aviație, precum și celelalte instituții aflate în coordonarea departamentului, au luat parte: Ion Marcel Vela, Ministrul Afacerilor Interne, dr. Raed Arafat, secretar de stat și șef al DSU, chestor șef de poliție Bogdan Despescu, secretar de stat în Ministerul Afacerilor Interne, general de brigadă Dan-Paul Iamandi, inspector general al Inspectoratului General pentru

Situații de Urgență, comandor Cătălin Dache, inspector general al Inspectoratului General de Aviație, general-maior ing. Ionel-Sorin Bălan, prim-adjunct al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale, reprezentanți ai structurilor aflate în coordonarea DSU, precum și ai altor instituții, autorități publice sau organizații neguvernamentale cu care colaborează DSU.

În urma încheierii unui an deosebit de important și încărcat pe toate domeniile de activitate ale IGUSU, concluziile au fost:

OBIECTIVE

Acțiunile IGUSU au fost orientate și prioritizate în concordanță cu principalele domenii de activitate care compun managementul situațiilor de urgență, respectiv prevenire, pregătire pentru intervenție și răspuns.

activități desfășurate în anul 2019

REGLEMENTARE

Activitatea de reglementare a vizat îmbunătățirea cadrului legislativ și armonizarea legislației cu directivele europene aplicabile în domeniile securitate la incendiu și prevenirea dezastrelor. Astfel, OUG nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, trei proiecte de acte normative de nivel superior, vor consolida rolul de autoritate al instituției și vor simplifica procedurile instituționale în relația cu cetățeanul.

AVIZARE/AUTORIZARE

În domeniul prevenirii situațiilor de urgență acțiunile întreprinse au urmărit cu preponderență consolidarea protecției și creșterea gradului de reziliență a

comunităților, astfel încât consecințele tipurilor de risc să fie minimizezate, iar starea de normalitate să fie restabilită cât mai rapid.

Siguranța cetățenilor a rămas o prioritate, fiind soluționate peste 33.000 de cereri pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu și protecție civilă.

CONTROLUL DE PREVENIRE

Anul trecut, au fost desfășurate peste 47.000 controale la obiective de investiții, instituții, operatori economici și localități. Pentru încălcarea gravă a normelor de securitate la incendiu, în două situații a fost dispusă măsura opririi funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor.

„Manifestând aceeași bună colaborare și coordonare unitară, răspunsul oferit cetățenilor va fi unul prompt și de calitate.”

**Inspectorul general al IGSU,
general de brigadă
Dan-Paul Iamandi**

ASISTENȚĂ TEHNICĂ

Sprijinul acordat societății civile s-a materializat și prin asistența tehnică de specialitate furnizată în baza celor peste 37.000 cereri primite, în creștere cu aproape 20%, comparativ cu anul 2018. Dintre acestea, peste 15.000 au vizat domeniul prevenirea incendiilor.

INFORMARE PREVENTIVĂ

O direcție importantă pentru noi a fost să continuăm acțiunile orientate spre dezvoltarea culturii preventive dedicate protecției cetățenilor. Acțiunile s-au concretizat prin continuarea proiectelor inițiate anterior cu E-ON și DELGAZ GRID, cu sprijinul Consiliului Național al Audiovizualului.

Mesajul preventiv a fost multiplicat și în mediul online, prin intermediul paginii „România Sigură”.

DISPECERIZARE

În calitate de agenție specializată de răspuns, IGSU a gestionat 17% din totalul apelurilor de urgență recepționate prin Sistemul Național Unic 112, respectiv peste 1 milion de apeluri, cu o medie zilnică de 3100 de solicitări. Relevantă este evoluția apelurilor de urgență, care a crescut de 18 ori față de anul 2006.

ASIGURARE RĂSPUNS

În sinteză, s-a participat la peste 500.000 de intervenții (1380 în medie/zi), succesul acestora fiind datorat modului integrat de acțiune a componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

De apreciat, este modul excelent de cooperare cu structurile MAI, ale MAPN, ale celorlalte instituții aflate în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, precum și instituțiilor prefectului și autorităților administrației publice centrale și locale pentru implicarea activă și directă în gestionarea urgențelor produse.

În topul unităților operative cu cele mai multe intervenții gestionate rămâne ISU București-Ilfov, structură care anul trecut a acționat la peste 98.000 de intervenții.

TIPOLOGIA MISIUNILOR

Majoritatea misiunilor au vizat asistența medicală de urgență și acțiunile pentru stingerea incendiilor, care au avut o pondere de 90% din totalul intervențiilor. Plaja misiunilor din competență s-a menținut una diversificată, implicând specializarea multiplă a personalului operativ și o cunoaștere temeinică a procedurilor de intervenție.

Exprimat în cifre, răspunsul operativ este edificator: 7.173 persoane salvate, 424.701 persoane asistate medical și peste 4,9 miliarde lei bunuri protejate. Un factor esențial în protecția comunității, la fel de important ca eficiența răspunsului, este responsabilizarea socială. Riscul își are limitele lui și reclamă implicarea activă a comunității pentru conștientizarea pericolelor și efectelor negative generate de situațiile de urgență.

INTERVENȚIA LA INCENDII

Intervențiile la cele peste 41.000 de incendii înregistrate la nivel național, cu o medie zilnică de 113 evenimente pe zi, a reprezentat o provocare majoră. Rezultatul notabil sunt cele 2531 de persoane salvate din incendii.

Faptul că numărul incendiilor a fost în creștere cu 44% față de 2018, certifică necesitatea continuării eforturilor pentru consolidarea climatului preventiv în rândul comunităților. Trebuie menționat faptul că diferența majoră a numărului de incendii față de anul anterior este reprezentată de numărul mare de arderi de vegetație care au avut loc în cursul anului 2019.

INTERVENȚIA SMURD

Misiunile specifice de asistență medicală de urgență și prim ajutor calificat dețin în continuare o pondere majoritară a acțiunilor de răspuns, media zilnică fiind de 1.130 intervenții. Odată cu înnoirea parcului de ambulanțe din dotare, s-a reușit menținerea zilnică în stare de operativitate a 340 de echipaje SMURD, cu circa 30 de echipaje mai mult, comparativ cu anul 2018. De asemenea, s-a reușit operaționalizarea a încă nouă echipaje de prim ajutor calificat, dispuse inclusiv în mediul rural.

PROTECȚIA COMUNITĂȚILOR

În ceea ce privește intervenția pentru protecția comunităților, anul trecut au fost gestionate peste 22.000 de evenimente, însumând misiuni pentru protecția mediului, salvări de animale, pentru limitarea și înlăturarea efectelor fenomenelor meteorologice nefavorabile ori asanarea teritoriului de muniție rămasă

neexplodată. Pentru eficientizarea misiunilor destinate salvării vieții, anul trecut au fost operaționalizate șapte puncte de lucru noi, în prezent la nivel național funcționând 91 de astfel de structuri.

În același context operațional, implementarea sistemului RO-ALERT, destinat avertizării rapide a populației în caz de urgență majoră și-a dovedit, pe deplin, beneficiile. Anul trecut, pentru punerea în aplicare a măsurilor de autoprotecție, dispeceratele IGSU și unităților subordonate au transmis 1.106 astfel de mesaje.

EXERCIȚII

Testarea capacității de răspuns s-a materializat prin organizarea și desfășurarea a peste 3.200 exerciții cu forțe în teren, alte 15 fiind organizate în cadrul Mecanismului de Protecție Civilă al Uniunii Europene.

Pentru îmbunătățirea reacției în situații complexe și testarea procedurilor de intervenție, instituția noastră a participat cu forțe și mijloace la alte trei aplicații

tactice organizate de NATO și la 11 organizate de alte componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

De asemenea, pentru testarea capacității de răspuns, IGSU a planificat și desfășurat 16 exerciții inopinate în unitățile operative.

PREGĂTIRE ÎN CENTRE

Succesul misiunilor de salvare presupune, pe lângă dotarea cu tehnică performantă, o bună pregătire a echipajelor de intervenție, sens în care, peste 4.700 de cadre militare au beneficiat de instruirii, pe specialități, în centre și poligoane de antrenament.

PREGĂTIRE AUTORITĂȚI

Pregătirea în domeniul managementului situațiilor de urgență a fost materializată și la nivelul autorităților centrale, respectiv la nivelul factorilor decizionali locali. În acest sens, în Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Urgență au fost derulate 9 serii de pregătire dedicate.

VOLUNTARIAT - SALVATOR DIN PASIUNE

Parteneriatul direct cu societatea civilă s-a concretizat prin continuarea la nivel național a programului „Salvator din pasiune”, deschis publicului larg încă de acum patru ani.

Cele 4.695 contracte de voluntariat, din care 1.968 de contracte noi încheiate anul trecut, precum și numărul misiunilor la care voluntarii au participat, reconfirmă reușita acestui proiect.

PRES RO 2019

Printre cele mai relevante activități subsumate evenimentului ocazionat de Exercițiul de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene, se pot aminti:

- seminarul Pregătirea pentru Dezastre cu probabilitate redusă de producere, dar cu impact major;
- reuniunea directorilor generali de protecție civilă din UE;
- respectiv Summit-ul informal al șefilor de stat sau de guvern din Uniunea Europeană.

RELAȚII INTERNAȚIONALE

O altă activitate relevantă în domeniul relațiilor internaționale o reprezintă seminarul Understading Risk, care s-a bucurat de o participare numeroasă din 70 de țări, lucrările fiind de un excelent nivel calitativ.

RESURSE UMANE

Sub aspectul resurselor umane, la finalul anului 2019, gradul de încadrare cu personal era de 90,67%.

LOGISTICĂ

Activitatea în domeniul logistic se caracterizează prin dinamism și efort susținut, în cursul anului 2019 fiind recepționate bunuri în valoare de peste 66,5 milioane euro în cadrul proiectelor cu finanțare din fonduri europene nerambursabile și 5,4 milioane lei din fonduri bugetare.

Proiectele MULTIRISC I și VIZIUNE 2020 au adus beneficii majore dotării unităților operative: 6 automacarale cu braț ridicător, 6 autocamioane, 3 buldoexcavatoare, 10 ambulanțe tip C și 55 tip B.

Totodată, au fost achiziționate următoarele bunuri și mijloace tehnice în valoare de circa 57 mil. euro în cadrul proiectului cu finanțare europeană nerambursabilă, POR 2014-2020, astfel:

- 120 de ambulanțe pentru serviciile de ambulanță județene;
- 75 de ambulanțe tip B 4x2;
- 122 ambulanțe tip C;
- 385 ambulanțe tip B 4x4.

De asemenea, din bugetul de stat s-a reușit achiziționarea a 82 de autovehicule care să acopere nevoile de deplasare a personalului în misiuni, în valoare de 5,4 milioane lei

Anul trecut, 4.800 mijloace de mobilitate terestră și circa 400 de mobilitate navală au asigurat îndeplinirea optimă a misiunilor. Astfel, gradul de asigurare cu autospeciale de stingere este de 51%, cu autospeciale CBRN – de 21%, iar la ambulanțe de 62%.

Reînnoirea parcului auto a reprezentat o altă prioritate a IGSU, având în vedere că unitățile operative încă dețin tehnică de intervenție cu durată de exploatare depășită, mai ales la autospecialele de stins incendii.

ADMINISTRARE PATRIMONIU

În ceea ce privește activitatea de administrare a patrimoniului remarc că, după foarte mulți ani de eforturi în această direcție, în anul 2019, au fost derulate și continuate 15 lucrări, în valoare de peste 5,6 milioane lei. Acestea au constat în operațiuni de reabilitare termică, mansardare și construcții garaje.

INTENDENȚĂ

Protecția personalului a reprezentat o altă prioritate, și în acest sens, s-au derulat procedurile specifice necesare achiziționării articolelor de echipament, care să acopere nevoile personalului.

Achizițiile au fost derulate exclusiv din fonduri asigurate de la bugetul de stat, cheltuielile de această natură nefiind eligibile pentru finanțare din fonduri europene.

FINANCIAR

Din punct de vedere financiar, bugetul instituției a înregistrat o creștere față de anul 2018, ceea ce a permis demararea unor acțiuni de dotare cu bunuri de strictă necesitate și acoperirea cheltuielilor de personal pentru funcționarea în parametri de calitate a instituției. Execuția bugetară a fost de 99,98%.

FONDURI EUROPENE

În ceea ce privește finanțarea nerambursabilă, în anul 2019 a fost finalizat un proiect important - MULTIRISC MODUL I, în valoare de aproximativ 157 milioane de lei.

POR 2014 – 2020

IGSU are în derulare șapte proiecte în vederea îmbunătățirii capacității de intervenție la urgențele medicale, până în prezent fiind recepționate 1.122 ambulanțe pentru Inspectoratele pentru situații de urgență și Serviciile de ambulanță județene.

De asemenea, IGSU se află în diferite stadii de implementare cu încă 16 proiecte în valoare de aproximativ 600 milioane euro, iar în fază de pre-contractare cu 2 proiecte destinate construirii poligoanelor de antrenament și pregătire pentru misiuni de stingere și căutare-salvare.

Totodată, au fost inițiate demersuri ca, din fonduri nerambursabile, să fie achiziționate mijloace terestre, nave multirol pentru intervenția la Marea Neagră, elicoptere care să asigure misiunile în mediile terestru și maritim, precum și realizarea Centrului Național de Răspuns la Dezastre.

MULTIRISC MODUL II

Prin proiectul MULTIRISC – Modul II, în valoare de 75 milioane euro, se va asigura realizarea unor centre de

formare și pregătire în domeniile stingerea incendiilor, căutare-salvare, pregătire și antrenament scafandri.

OBIECTIVE VIITOARE

Privind spre viitor, obiectivele IGSU presupun continuarea acțiunilor ce urmăresc întărirea rolului de autoritate, îmbunătățirea capacității de răspuns, creșterea rezilienței comunității, ridicarea nivelului de competență, îmbunătățirea politicii de personal și participarea la asigurarea capacității europene de răspuns, potrivit angajamentelor naționale asumate.

În încheiere, ministrul Ion Marcel Vela a subliniat faptul că toate rezultatele din anul 2019 au fost posibile datorită efortului comun al pompierilor, paramedicilor din MAI, salvamontiştilor, personalului Inspectoratului General de Aviație și al Ministerului Sănătății, precum și al asociațiilor și organizațiilor neguvernamentale.

Ministrul Afacerilor Interne a atras atenția asupra faptului că cetățenii așteaptă performanță și profesionalism și, de aceea, este nevoie de flexibilitate și de deschidere pentru adaptarea serviciilor oferite la nevoile reale ale societății.

autor: colonel Marian ILIE, IGSU

În vederea atingerii obiectivelor stabilite ca urmare a priorităților și nevoilor identificate la nivelul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență s-a continuat politica de atragere a fondurilor externe nerambursabile. În prezent, există mai multe proiecte în implementare ce vizează a atinge scopuri privind: capacitatea de răspuns, optimizarea resurselor pentru consolidarea rezilienței la dezastre, creșterea calității serviciilor, creșterea siguranței și a protecției populației și parteneriate strategice.

Programul Operațional Infrastructură Mare

Proiectul „Concept modern integrat pentru managementul situațiilor de urgență - VIZIUNE 2020 - I” are ca obiectiv general optimizarea resurselor IGSU pentru consolidarea rezilienței la dezastre, prin îmbunătățirea capabilității de răspuns la situațiile de urgență generate de următoarele tipuri de risc: cutremure, alunecări de teren, eșecul utilităților publice, accidente tehnologice, inundații și incendii. Valoarea totală a proiectului este de 215.872.852,01 lei.

În anul 2019, au fost recepționate și distribuite 18 Complete tabără mobilă pentru persoane sinistrate/evacuate în sistem containerizat cu capacitate de cazare de 200 persoane, proiectul urmând a fi finalizat în data de 30.09.2020.

Programul Operațional Regional

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență are în derulare 7 proiecte, în vederea îmbunătățirii capacității de intervenție la urgențele medicale din Regiunile de dezvoltare Centru, Sud, Vest, Sud-Est, Sud-Vest, Nord-Est și Nord-Vest.

Valoarea totală a proiectelor este de 120 de milioane de euro, iar durata de implementare pentru fiecare proiect este de 24 de luni. Termenul de finalizare al perioadei de implementare este 30.09.2020.

Proiecte instituționale

Proiectele au ca scop creșterea calității serviciilor medicale din faza prespitalicească prin îmbunătățirea nivelului de dotare cu echipamente de transport și alte echipamente specifice pentru acordarea asistenței medicale de urgență și primului ajutor calificat și prin operaționalizarea unor noi echipaje de intervenție la urgențele medicale, prin dotarea acestora cu o parte dintre noile echipamente achiziționate. De asemenea, se va asigura eficientizarea intervențiilor la misiunile de căutare-salvare în zona montană prin dotarea cu echipamente pentru transportul pacienților din zona montană.

Până la sfârșitul anului 2019 au fost achiziționate un număr total de: 120 de ambulanțe tip A2; 375 de ambulanțe tip B 4x2; 505 de ambulanțe tip B 4x4; 122 de ambulanțe tip C.

Programul Operațional Capacitate Administrativă

În anul 2017 a fost semnat, de către conducerea MAI și AMPOCA, contractul de finanțare al proiectului prin care se urmărește implementarea instrumentelor de management al calității CAF, ISO 9001:2015 și BSC, în managementul serviciilor de urgență din cadrul MAI, mai precis în Departamentul pentru Situații de Urgență, Direcția Generală Management Urgențe Medicale, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General de Aviație, Direcția Medicală, Corpul de Control al Ministrului și Centrul de Psihosociologie.

Proiectul are ca obiectiv general dezvoltarea unui cadru unitar în managementul performant la nivelul structurilor operative și de coordonare cu atribuții privind gestionarea și intervenția în cazul situațiilor de urgență și a urgențelor medicale.

Perioada de implementare a proiectului conform Contractului de finanțare este 2017 – 2021, iar valoarea totală a proiectului este de 14.577.845,74 lei.

La nivel IGSU se vor implementa cele 3 instrumente ale managementului calității, astfel:

- CAF = IGSU, 40 ISUJ, ISU BIF, BL, Boldești, USISU, Ciolpani;

- ISO 9001:2015 = IGSU, 40 ISUJ, ISU BIF;
- BSC = IGSU, 40 ISUJ, ISU BIF, BL, Boldești, USISU, Ciolpani.

Programul Operațional Comun România – Republica Moldova

În data de 27.06.2019 a fost semnat contractul de finanțare aferent proiectului SMURD-2 – „CBC România - Republica Moldova o zonă mai sigură, prin îmbunătățirea infrastructurii de operare a SMURD, prin creșterea nivelului de instruire și menținerea capacității personalului profesionist de a interveni în situații de urgență”, finanțat prin intermediul Programului Operațional Comun România – Republica Moldova 2014-2020. Bugetul total al proiectului este de 10.026.409,71 euro. Perioada de implementare a proiectului este 28.06.2019 – 13.09.2022.

Obiectivul general al proiectului este de a crește siguranța și protecția populației prin îmbunătățirea pregătirii și menținerea capacității de intervenție a serviciilor de urgență profesionale în zona transfrontalieră.

În cadrul acestui proiect, Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Mihail Grigore Sturdza” al județului Iași, în calitate de partener va gestiona un buget de aproximativ 4,4 milioane euro. Astfel, în municipiul Iași, ISU IS va construi un poligon de antrenament pentru misiuni de căutare-salvare și stingere, precum și două platforme de aterizare.

Rezultatele așteptate sunt: revizuirea setului comun de proceduri pentru situații de urgență transfrontaliere, antrenarea personalului ce intervine în comun în situații de urgență, construirea a trei platforme de aterizare și a unui poligon de pregătire pentru antrenarea personalului ce intervine în comun în situații de urgență și creșterea capacității de intervenție comună.

În anul 2019 au fost organizate două Comitete Directoare și un atelier de lucru pentru revizuirea Planului Comun de Intervenție și a procedurilor asociate.

Programul Operațional Comun România – Ucraina

În cadrul Programului de Cooperare Transfrontalieră România – Ucraina 2014 – 2020, IGSU a semnat în data de 27.06.2019 contractul de finanțare aferent proiectului BRIDGE - „Îmbunătățirea nivelului de siguranță și securitate a populației în zona transfrontalieră prin intensificarea acțiunilor comune de instruire și cooperare în domeniul gestionării situațiilor de urgență”, în valoare de 7.416.592,50 euro. Perioada de implementare a proiectului este 28.06.2019 – 13.09.2022.

Obiectivul general al proiectului este de a crește nivelul de securitate al populației prin creșterea nivelului de pregătire și prin menținerea capacității de intervenție a structurilor profesionale pentru situații de urgență și pentru structurile responsabile de desfășurarea intervențiilor în zone montane.

În cadrul acestui proiect, Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Bucovina” al județului Suceava, în calitate de partener, gestionează un buget de 4.255.457,77 euro. Astfel, în municipiul Siret, ISU SV va construi un poligon de antrenament pentru misiuni de stingere și căutare-salvare, precum și o platformă de aterizare.

Principalele rezultate așteptate sunt elaborarea unui set comun de proceduri pentru situații de urgență transfrontaliere, construirea unui poligon de pregătire și a unei platforme de aterizare în localitatea Siret – județul Suceava, antrenarea personalului ce intervine în comun în situații de urgență și creșterea capacității de intervenție comună.

Programul de Cooperare Transfrontalieră Interreg V-A România-Bulgaria

Proiectul „STREAM – Stream lining the joint response actions to emergency situations” depus de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în colaborare cu Directoratul General de Protecție Civilă și Siguranță la Foc din Republica Bulgaria. Proiectul se desfășoară în perioada 2018 - 2021 și dispune de un buget total de 1.008.946,32 euro.

Obiectivul general al proiectului este eficientizarea răspunsului comun în situații de urgență, în zona transfrontalieră România - Bulgaria, prin desfășurarea unor antrenamente comune în poligoane specializate, achiziționarea de echipamente și îmbunătățirea cadrului operațional comun pentru situații de urgență.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență dispune de un buget de 554.882,18 euro și urmează să achiziționeze un modul mobil de purificare a apei, echipament compus din două unități mobile de purificare a apei de mare capacitate ce vor asigura un

debit de 225.000 litri pe zi, o unitate mobilă de stocare a apei, precum și un laborator mobil de tratare a apei.

În anul 2019, împreună cu partenerii din cadrul proiectului au fost finalizată Curricula de antrenament comun pe 3 domenii de specialitate (stingere incendii, salvare de la înălțime și salvare din mediul acvatic).

Proiectul „JVSL – Joint Volunteering for a Safer Life” vizează îmbunătățirea pregătirii personalului din cadrul serviciilor de urgență voluntare. Proiectul este conceput pentru a îmbunătăți capacitatea de răspuns a serviciilor de urgență, concentrându-se în întregime pe consolidarea capacităților teoretice și practice a voluntarilor. Activitățile proiectului vizează îmbunătățirea pregătirii și eficientizarea acțiunilor de răspuns în situații de urgență, fiind primele care reacționează în caz de dezastru.

Obiectivul proiectului este îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a serviciilor de voluntari în situații de urgență și sporirea coordonării și reacției eficiente în caz de dezastru în zona transfrontalieră.

În cadrul acestui proiect, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență va achiziționa un turn mobil de instrucție și un număr de 80 de costume de protecție. Proiectul se va derula pe o perioadă de 36 de luni și va dispune de un buget de 995.323,08 euro.

În anul 2019, în urma întâlnirilor partenerilor din cadrul proiectului a fost elaborată Analiza riscurilor în zona transfrontalieră de către partenerul bulgar. De asemenea, la nivelul IGSU a fost elaborată specificația tehnică pentru turnul mobil de instrucție.

Mecanismul Financiar Norvegian 2014-2021

În cadrul Mecanismului Financiar Norvegian, IGSU este promotor de proiect pe Axa nr. 23: „Prevenire și intervenție în caz de dezastru”. În cadrul proiectului cu titlul „Creșterea rezilienței la dezastru prin îmbunătățirea pregătirii pentru misiuni de căutare - salvare și asanare a muniției neexplodate” – RESILIENCE, IGSU va construi un poligon de antrenament pentru acțiuni de căutare-salvare și unul pentru acțiuni pirotehnice și va desfășura o serie de activități de pregătire subsumate obiectivului proiectului, suma stabilită fiind de 5 milioane de euro.

În luna aprilie a fost semnat contractul de finanțare, iar de atunci au fost achiziționate o parte dintre materialele IT necesare pentru managementul proiectului și produse birotică. De asemenea, au fost recepționate echipamentele de intervenție pentru uz didactic de către SSPPC Boldești.

Totodată, a fost semnat contractul de achiziție pentru serviciul de elaborare a Studiului de fezabilitate pentru poligonul de antrenament.

„Viziunile pe care le oferim copiilor noștri, vor modela viitorul.”

Carl Sagan

Programul ERASMUS+ 2014-2020

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență participă, în calitate de partener, în cadrul proiectului „Digital Support for Volunteer Firefighters”, finanțat prin Programul ERASMUS+ 2014-2020, Acțiunea Cheie nr.2 - Cooperare pentru inovare și schimb de bune practici.

Obiectivul principal al proiectului constă în formarea unui parteneriat strategic transnațional în domeniul educației adulților pentru dezvoltarea competențelor pompierilor voluntari prin mijloace digitale.

Parteneriatul este format din șapte instituții/asociații din patru state (Turcia, România, Spania și Germania). Principalele rezultate ale proiectului sunt: materiale educaționale digitale; dezvoltarea site-ului proiectului și al portalului de tip e-learning.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență este partener în cadrul acestui proiect, având un buget de 23.495,00 euro, întreaga sumă fiind asigurată prin finanțare europeană nerambursabilă. Proiectul este conceput să se deruleze pe o perioadă de 24 de luni, bugetul total fiind de 172.594,00 euro.

În anul 2019, au fost organizate trei dintre cele cinci Reuniuni Transnaționale planificate, în orașele Bursa (Turcia), Madrid (Spania) și București. Totodată au fost puse bazele platformei de tip e-learning pentru dezvoltarea cunoștințelor pompierilor voluntari prin mijloace digitale.

PROIECTE EUROPENE

Viziune 2020

autor: căpitan George PIERȘINARU, IGSU

În data de 11 martie a.c. a avut loc, la sediul IGSU, Conferința de deschidere a Proiectului „VIZIUNE 2020”. Acesta are ca obiectiv general dezvoltarea și consolidarea capacității de răspuns la dezastre și la evenimente HILP (High Impact Low Probability) a autorităților responsabile, prin dezvoltarea următorilor piloni: terestru, maritim, aerian respectiv, comandă și control.

Primul **pilon**, cel **strategic**, se referă la partea terestră și vizează achiziția unor mijloace tehnice și echipamente în vederea înlocuirii celor cu durata normală de exploatare depășită și acoperirea deficitului.

Prin intermediul acestui pilon s-au achiziționat, până în prezent, următoarele mijloace tehnice și echipamente multirisc: aparat izolant cu autonomie mărită prevăzut cu sistem de alarmare în caz de lipsă a mișcării – 310, aparat izolant prevăzut cu sistem de alarmare în caz de lipsă a mișcării – 7100, linie tehnică de întreținere echipamente individuale de protecție – 42, autospecială transport efective pentru intervenție 16 + 1 locuri – 38, autospecială de intervenție și salvare de la înălțime – 64, motopompă remorcabilă de mare capacitate – 27, ambulanțe tip B – 55, ambulanțe tip C – 10, tehnică grea de intervenție (buldoexcavator) – 5, automacara cu braț ridicător și platformă pentru transport accesorii și materiale – 4 și autocamion cu sistem hidraulic de încărcare/descărcare cu cârlig – 14.

Tot prin intermediul acestui pilon, în perioada următoare, vor fi achiziționate: Autospecială de stingere special echipată pentru intervenție la incendii de pădure – 30, Autospecială descarcerare – 60, Container cu echipamente individuale de protecție – 49, Autospecială de stingere cu apă și spumă 4000 litri – 276, Autospecială de stingere cu apă și spumă 10000 litri – 200, PMA I – 42, Autospecială pentru intervenții la inundații – 2, Container cu materiale genistice – 30, Container cu cazarmament – 14, Autospecială de suport radio – 4, Centru de comunicații pentru punctul de comandă mobil național – 1, Centru de comunicații pentru punctul de comandă mobil mediu – 33, Autospecială radio pe unde scurte – 2, Sisteme UAV – 3, Ambulanțe tip A – 20, Autospeciale de transport personal și victime multiple – 5, Ambulanțe pentru transport nou-născuți în stare critică – 2, Autoplatformă – 18, Ventilator mare – 20, Ventilator mic – 29, Autospecială de stingere a incendiilor cu

sistem de hidroperforare – 42, Autospecială cu roboți – 4, Generator curent tabără – 14, Toalete tabără – 40, Dușuri tabără – 40, Autospeciale pirotehnice – 19, Containere pirotehnice – 10, Container decontaminare persoane – 2, Container decontaminare tehnică teren – 1, Container transport pacient înalt contagios pe cale aeriană – 1, Container medical (suport logistic) – 1, Autocamion cu sistem hidraulic de încărcare/descărcare cu cârlig – 49, tehnică grea de intervenție (buldoexcavator) – 11 și Autospecială de stins cu pulbere – 8.

Al doilea **pilon**, cel **aerian** vizează achiziționarea a 12 elicoptere, șase dintre acestea ușoare și șase medii/grele. În ceea ce privește dotarea IGAV cu elicoptere, situația este similară cu cea a IGSU, o mare parte din cele existente fiind uzate din punct de vedere fizic și moral. De asemenea, datorită lipsei anumitor tipuri de elicoptere dotate cu echipamente specifice, IGAV se află în imposibilitatea îndeplinirii anumitor misiuni din sfera situațiilor de urgență/dezastrelor.

Al treilea **pilon**, cel **maritim** vizează dezvoltarea capacităților de intervenție maritimă prin achiziția unei nave și a trei șalupe multirol, care au rolul de a asigura intervenția pentru stingerea incendiilor și salvarea persoanelor la navele aflate în porturi și în apele teritoriale române respectiv stingerea incendiilor și salvarea persoanelor aflate pe fluviul Dunărea. Este important de menționat faptul că, în prezent, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență nu are în dotare astfel de mijloace tehnice, fiind în imposibilitatea de a asigura intervenția la anumite tipuri de misiuni, spre exemplu stingerea unui incendiu izbucnit la o ambarcațiune aflată, fie pe fluviul Dunărea, fie într-un port sau în apele teritoriale române.

Al patrulea **pilon**, cel de **comandă și control**, presupune dezvoltarea Centrului Național de Răspuns la Dezastre (CNRD), care va asigura managementul integrat al situațiilor de urgență generate de manifestarea diferitelor tipuri de riscuri și evenimente HILP (High Impact Low Probability). Bugetul total al proiectului este de aproximativ 682 milioane euro.

Prin acest proiect sunt propuse mijloace tehnice și echipamente care nu există în dotarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, precum autospeciale cu roboți, autospeciale de stingere a incendiilor cu sistem de hidroperforare, container transport pacient înalt contagios pe cale aeriană etc.

Pompierii! Profesioniști care participă la misiuni, de cele mai multe ori periculoase, în care își primejdiesc viața, din dragoste pentru oameni și necuvântătoare, despre care doar ei, cei salvați și bunul Dumnezeu mai știu cum s-au petrecut și s-au încheiat... cu zâmbete și... lacrimi în ascuns.

Prin natura meseriei lor, motivele de bucurie nu sunt foarte multe în urma unei intervenții, fie ele de stingere, la descarcerare sau salvări din adâncuri ori

EROII DINTRE NOI

înălțimi, când într-o clipă se duc agoniseli de-o viață. Dar au învățat să privească partea plină a paharului și îi îndeamnă pe cei aflați în necaz să o facă, la rândul lor. Pentru că, mai devreme sau mai târziu, lucrurile revin la normal, iar casele se reconstruiesc și bunurile se pot achiziționa. Însă, o viață salvată este un adevărat motiv de fericire, atât pentru salvatori, cât și pentru victime.

Spiritul civic este o calitate pe care o deține orice cetățean, însă nu toți doresc să o etaleze. Prin prisma

meseriei, în rândul pompierilor, aceasta devine o trăsătură pregnantă, care se manifestă în acțiunile întreprinse în sprijinul semenilor aflați în pericol.

Curajul, indispensabil salvatorilor profesioniști, una dintre calitățile pe care mulți doresc să le obțină pentru a-l avea mereu, nu este în toate cazurile primit la naștere. El se mai și dobândește în timp, iar în ambele cazuri reprezintă o motivație, dorința de a ajuta. Fără curaj, nu putem fi amabili, iertători, generoși și onești.

Înger păzitor

Cristi Bîrsanu

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS
foto: IGSU și ISU Suceava

„Îl felicităm și ne mândrim cu el, pentru că reprezintă un adevărat model de urmat pentru toți cei care și-au ales vocația de salvator.”

**colonel Costică Ghiață,
inspector șef ISU Suceava**

Un înger păzitor, cum sunt ei denumiți de către cei recunoscători, a fost și Cristi Bîrsanu, atunci când și-a riscat viața pentru o alta. Este subofițer în cadrul Detașamentului Fălticeni de peste 12 ani. Chiar dacă la început familia a încercat să-l rețină din a practica această meserie, temându-se pentru viața lui, el a continuat. Cu timpul, cei dragi l-au înțeles, au acceptat și i-au fost aproape, convinși fiind de pasiunea și dorința arzătoare a lui Cristi de a fi aproape semenilor aflați în pericol.

Martți, 3 decembrie, în jurul orei 14:00, o tânără din localitatea Pâraie, comuna Mălini, județul Suceava, s-a aplecat deasupra marginii fântânii să toarne apă în găleată, a alunecat pe gheața formată lângă, s-a dezechilibrat și a căzut în puțul adânc de 31 de metri. Faptul că a scăpat cu viață în urma căzăturii la o asemenea adâncime a reprezentat o adevărată minune. Clepsidra fusese deja întoarsă, timpul se scurgea în defavoarea tinerei rănite, rămasă în apa rece. A început să strige după ajutor, iar cei ce au auzit-o au apelat imediat 112 pentru a solicita ajutor pompierilor.

A fost alertată garda de intervenție din cadrul Detașamentului Fălticeni care a trimis un echipaj în ajutorul tinerei. Cristi, consătean cu victima, a fost contactat telefonic de către șeful de echipaj aflat deja pe itinerarul de deplasare, pentru a afla date suplimentare cu privire la locație și l-a rugat, totodată,

dacă are posibilitatea, să îi aștepte acolo. Tocmai ieșit din tura de serviciu, se întorcea cu băiatul său de la școală. S-au grăbit până acasă, unde și-a lăsat copilul și i-a spus soției că cineva are nevoie urgentă de ajutor.

Ajuns la locul evenimentului, înaintea echipajului de intervenție, Cristi a găsit în jurul fântânii un grup de localnici cu o frânghie și o bucată de lemn pregătite pentru a salva victima. Aceștia cum l-au zărit pe salvator, știind că este pompier, l-au întrebat dacă îi poate ajuta. A analizat rapid situația și a cerut să fie coborât încet și cu grijă în puțul adânc de 31 metri, folosindu-se de cele pregătite de localnici. După ce a parcurs circa cinci metri și s-a asigurat că pereții fântânii sunt stabili le-a cerut celor de deasupra să-l coboare mai repede, mai ales că de jos tânăra era tot mai disperată.

Odată ajuns la victimă, au stat de vorba, ea l-a recunoscut cu toate că era vizibil afectată de căzătură, de sperietură și de frig, apa rece o făcea să simtă străpungeri nemiloase în fiecare por al pielii. Era hipotermică, speriată și în pragul unui atac de panică. Cristi i-a transmis o stare de siguranță și i-a promis că vor ieși amândoi cu viață de acolo, mai ales că ai lui colegi erau pe drum spre ei. Nu a trecut mult și aceștia și-au făcut apariția, iar după circa 20-25 de minute de la producerea evenimentului, cei doi erau scoși la suprafață în siguranță.

Acolo, după trăirile intense simțite, tânăra nu a mai avut puterea să spună absolut nimic. Se putea citi însă mulțumirea adresată îngerului ei pentru actul de curaj de care a dat dovadă în a o salva din temnița întunecată și rece. A fost transportată imediat la Spitalul din Fălticeni și ulterior redirecționată către Spitalul Județean Suceava pentru efectuarea unor investigații amănunțite, rămânând internată în spital, în stare gravă.

După două săptămâni a revenit cu bine acasă, iar în tot acest timp, tatăl tinerei îl informa pe Cristi permanent despre starea fiicei lui. Cu toate că a salvat viața unui om, riscându-și propria viață, salvatorul spune, cu modestie, că nu este un erou și că se bucură că a reușit să facă o faptă bună.

Cu ocazia ședinței de evaluare anuală a activităților Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Bucovina” al județului Suceava, inspectorul șef, domnul colonel Costică Ghiață, i-a înmânat lui Cristi Bîrsanu o diplomă de excelență și placheta de onoare a inspectoratului. Chiar dacă se afla în timpul liber, a dovedit, prin acțiunile întreprinse, că nu a rămas indiferent la suferința semenilor și s-a implicat, salvând o viață cu riscul propriei vieți.

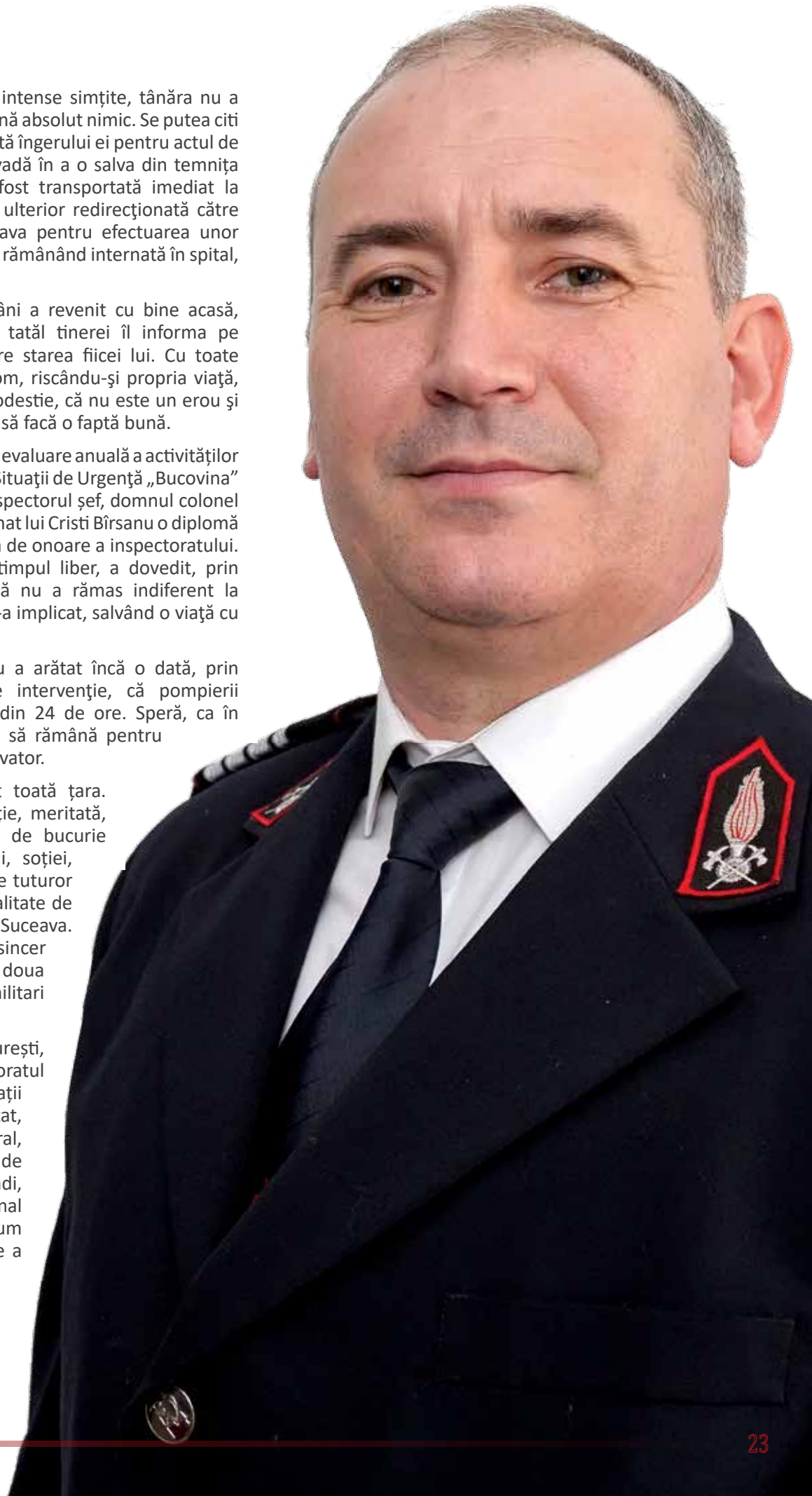
Astfel, Cristi Bîrsanu a arătat încă o dată, prin modul responsabil de intervenție, că pompierii militari sunt activi 24 din 24 de ore. Speră, ca în sufletul tinerei salvate, să rămână pentru totdeauna îngerul ei salvator.

Astfel, l-a cunoscut toată țara. S-a bucurat de o atenție, meritată, care a umplut inimile de bucurie și mândrie copiilor săi, soției, întregii familii, dar și ale tuturor celor din micuța sa localitate de baștină, Pâraie, județul Suceava. La fel de mult și de sincer s-au bucurat și cei din a doua sa familie, pompierii militari suceveni.

Inclusiv la București, colegii din Inspectoratul General pentru Situații de Urgență l-au felicitat, iar inspectorul general, domnul general de brigadă Dan-Paul Iamandi, l-a recompensat personal cu o statueta și un album foto cu întreaga familie a pompierilor militari din țară.

E clipa lui și sperăm să se bucure de ea cât mai mult!

Felicitări, Cristi!

„În alegerea meseriei am fost motivat de dorința de a face bine aproapelui, iar mai apoi m-am regăsit în intervențiile pe care, cândva, prietenii mei pompieri mi le povesteau.”

Sergent major Hîncu Alin George, un tânăr pompier militar încadrat la Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Eremia Grigorescu” al județului Galați, începând cu septembrie 2019, după ce a absolvit Școala de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești. S-a născut în Pechea acum 20 de ani, iar dragostea pentru familie și comunitate l-a determinat să-și aleagă locul de muncă alături de cei dragi, la Garda de Intervenție din localitate.

În data de 14 ianuarie a.c., pe când se afla în timpul liber, a fost martorul unui accident rutier în care au fost implicate trei autoturisme în care se aflau nouă persoane. Evenimentul s-a produs pe DJ251, în localitatea Schela, unde o mașină a derapat pe carosabil și a fost acroșată de alte două autoturisme, după care a ajuns în afara părții carosabile. Subofițerul a alergat la autoturismul avariat unde a găsit în interior două victime inconștiente, un bărbat și o femeie, în pericol să se sufocă din cauza fumului degajat din compartimentul motor.

Fără să stea pe gânduri, a scos cele două persoane din habitacul, i-a dus cu mare grijă la autoturismul său, și ajutat de o altă persoană, a sunat la 112, oferind detalii despre eveniment și starea victimelor.

Imediat, la fața locului au sosit două echipaje medicale (un echipaj SMURD de la Detașamentul de Pompieri Galați și o ambulanță SAJ) care au acordat asistență persoanelor rănite și le-au transportat la spital.

La câteva zile după consumarea evenimentului, s-a aflat că proaspătul nostru coleg a fost motivat de prietenii de-ai lui, pompieri din localitate, să devină salvator profesionist pentru a fi apreciat și iubit în comunitate. Fiind și acum alături de prietenii din copilărie, deveniți între timp și colegi, a ajuns să înțeleagă legătura profundă dintre membrii unei echipe, conexiunea creată și atașamentul existent, un puternic sentiment pe care doar frații îl înțeleg.

autor: plutonier adjutant Cristian IONAȘCU, ISU Galați
foto: ISU Galați

Un vis din copilărie devenit realitate: salvator în comunitate!

Alin Hîncu

„A fost datoria mea să salvez acei oameni! ... Acum pot afirma că am primit botezul, pentru că a trebuit să acționez singur, până la sosirea colegilor mei.”

Alin George Hîncu

Către,

*Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Eremia Grigorescu” al județului Galați
Domnului Inspector Șef, colonel Toma Ion*

Mă numesc A.V. și vă scriu în calitate de frate, polițist și cetățean al acestei țări, pentru a vă arăta gratitudinea față de gestul de mare noblețe, curaj și altruism de care a dat dovadă unul dintre pompierii de la ISU Galați, George Hîncu.

Pe data de 14 ianuarie, acesta a intervenit prompt și cu mult profesionalism într-un accident rutier care putea să aibă urmări tragice. Deși se afla în timpul liber, Alin George Hîncu nu a stat niciun moment pe gânduri și a scos din fiarele contorsionate ale unei mașini grav avariate, aproape fumegând, trupurile inconștiente ale celor două persoane aflate în interior. Bravul dumneavoastră pompier și-a pus practic viața în pericol pentru a salva doi oameni străini pentru el, dar extrem de dragi mie.

În mașina distrusă în accident se aflau fratele meu și soția sa. Intervenția lui Alin, permiteți-mi să-i folosesc doar prenumele, așa cum faci cu un prieten drag, le-a salvat practic viața. Vor fi atât de multe momente de acum încolo în familia noastră, sărbători, nunțile celor doi copii ai fratelui meu sau simple reuniuni, în care ne vom aminti, cu recunoștință, de momentul în care Alin a fost un erou. Poate că sunt subiectiv, poate că mă aflu încă sub incidența încărcăturii emoționale, dar în calitate de frate nu fac decât să îi mulțumesc și să vă mulțumesc.

În calitate de polițist, sunt mândru că un coleg de-al meu, chiar și de la altă structură, este un model de responsabilitate civică, că prin gestul său de mare noblețe ne ridică pe noi toți, cei care trudim zi de zi sub cupola Ministerului Afacerilor Interne. Și nu este puțin.

În calitate de cetățean al acestei țări, gestul lui Alin îmi dă speranță. Speranța că încă sunt instituții care lucrează la nivel înalt și reușesc să le imprime angajaților cele mai înalte valori morale. Speranța că încă avem oameni de o calitate incredibilă în România.

Pentru toate acestea, vă transmit toată gratitudinea mea.

16 ianuarie 2020

Cu stimă, A.V.

Menirea pompierilor: să salveze orice viață!

Ionel Gîrboiu și Sorin Busuioc

autor: plutonier major Cristina PÎRVU, ISU Vrancea

foto: ISU Vrancea

Alarma pompierilor vrânceni a sunat în dimineața de 3 februarie a.c., în jurul orei 10:00, anunțând un incendiu la o gospodărie în cartierul Satu Nou, orașul Odobești. Imediat spre locul indicat au plecat patru echipe din cadrul Detașamentului de Pompieri Focșani, cu două autospeciale de stingere cu apă și spumă, o autospecială de intervenție și salvare de la înălțime și o ambulanță SMURD.

Ajunse la locul evenimentului, forțele de intervenție, sprijinite de SVSU Odobești, au acționat pentru localizarea și limitarea efectelor incendiului care se manifesta la acoperișul unei case pe o suprafață de circa 100 mp. Totodată, din cauza emoțiilor puternice, bunicuța trecută prin aproape 70 de ierni, a fost asistată de paramedici, care i-au acordat primul ajutor calificat și au transportat-o la spital, pentru îngrijiri de specialitate. Incendiul a fost lichidat după mai bine de două ore de luptă cu flăcările.

Pe timpul misiunilor de stingere, plutonier adjutant șef Ionel Gîrboiu și plutonier adjutant Sorin Busuioc au devenit îngeri salvatori pentru trei căței și o pisică, pe care i-au scos din locuința incendiată. Doi dintre cățeluși și pisica au avut nevoie de intervenție rapidă deoarece erau intoxicați cu fum. Spre fericirea stăpânei necuvântătoarelor, acestea au răspuns pozitiv manevrelor de resuscitare.

Femeia le-a mulțumit salvatorilor spunându-le că la necaz singurii care îi stau aproape sunt cei patru prieteni patrupezi. Doar ei îi știu supărările cauzate de flăcările care acum au lăsat-o fără bunurile muncite într-o viață.

Felicitări celor doi salvatori pentru eforturile depuse în a readuce la viață cele trei suflete necuvântătoare, pentru implicare și profesionalism. Ne bucurăm că și-au încheiat cu bine misiunea și că au pus în valoare menirea pompierilor de a salva orice viață!

Salvatorul cu uniforma curată Daniela Sîrbu

„Am ținut să vă felicit personal pentru curajul de care ați dat dovadă, ne-a impresionat pe toți faptul că nu ați stat deloc pe gânduri, ați sărit imediat în ajutorul vecinilor, evitând în felul acesta un posibil incendiu. Oameni ca dumneavoastră și ca alți colegi care au acționat la fel în situații limită merită toată admirația și respectul nostru!”

prefectul județului Mehedinți, Cristinel Pavel.

Spiritul civic este o calitate pe care fiecare cetățean ar trebui să o dețină. Prin prisma meseriei, în rândul pompierilor, aceasta devine o trăsătură pregnantă, care se manifestă în acțiunile întreprinse în sprijinul semenilor aflați în pericol.

Printre mulți alții, este și exemplul colegei noastre, plutonier major Daniela Sîrbu, angajată a Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Drobeta” al județului Mehedinți, de peste 13 ani. Cu siguranță, nu va putea uita, niciodată, seara de 5 februarie, atunci când, aflată în timpul liber a fost martora unui incendiu izbucnit la coșul de evacuare a fumului de la casa vecinilor. Acesta se manifesta violent cu flacără și degajare de fum.

În timp ce își alerta vecinii, fără a sta pe gânduri, Daniela a urcat pe acoperiș, reușind să intervină în prima fază asupra incendiului, cu oțet, așa cum învățase la serviciu. Concomitent cu anunțarea evenimentului la 112, soțul acesteia, a mobilizat câțiva vecini reușind să realizeze, în termeni pompieristici, un dispozitiv de stingere, cu ajutorul unor găleți și sticle cu apă, date din mână în mână. Astfel, incendiul proaspăt produs a fost lichidat fără a avea posibilitatea de a face pagube însemnate.

O felicităm pe colega noastră, care, deși își desfășoară activitatea pe un post administrativ din cadrul Serviciului Logistic al ISU Mehedinți, a dat dovadă de operativitate și promptitudine, reușind să stingă incendiul și să împiedice extinderea acestuia la întregul acoperiș, dar și la casele învecinate, poziționate foarte aproape.

Muzica și desenul rămân printre pasiunile sale, iar dragostea pentru semeni, curajul și spiritul civic „talanții” moșteniți de la tatăl ei, fost pompier.

În cadrul unui eveniment local ce a avut loc miercuri, 12 februarie a.c., prefectul județului Mehedinți, Cristinel Pavel a felicitat-o pe colega noastră pentru fapta sa de curaj.

autor: plutonier major Raluca TÎRCĂ, ISU Mehedinți
foto: ISU Mehedinți

AGENDA

NUMĂRULUI DE REVISTĂ

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

O altă reușită din partea pompierului alergător

Pompierul Iulian Rotariu din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Nicolae Iorga” al județului Botoșani a câștigat ultra-maratonul „The Ultra Asia Race” care s-a desfășurat, între 9 și 12 martie, în nord-vestul Vietnamului, în regiunea Mai Châu, lângă granița cu Laos.

Pompierul botoșănean a reușit să își domine adversarii pe tot parcursul celor trei etape. La finalul cursei a avut un avans de 15 minute față de următorul clasat. Competiția din Vietnam a avut la start 18 dintre cei mai buni alergători de ultra-maraton extrem din lume, dintre care doar 10 au terminat întrecerea.

Iulian Rotariu este singurul român care a participat la acest ultra-maraton, organizat de cei de la Canal Adventure. Concurenții au avut de parcurs 160 de kilometri în patru etape, urmând itinerariul marcat de organizatori. Din cauza restricțiilor impuse de autoritățile din Vietnam din cauza coronavirusului COVID-19, etapa a III-a a fost anulată. Așadar,

concurenții au parcurs 106 kilometri.

Primul lui gând după savurarea victoriei a fost să-și anunțe familia că este bine.

„Audacia et devotio! Într-o clipă se trăiește viața! Să mulțumim Bunului Dumnezeu pentru atâtea clipe minunate! Împreună, învingem!” a transmis Iulian.

Astfel, colegul nostru își adaugă în palmares al treilea titlu mondial! Și de această dată, Iulian a alergat în scop caritabil, încercând să sprijine în acest mod activitatea Asociației Părinților Copiilor cu Autism Botoșani.

Ultra ASIA Race este o cursă de 160 km împărțită în patru etape, cu 6000 de metri înălțime pozitivă, 7000 de metri înălțime negativă, ce se desfășoară în regim auto-susținut. Fiecare concurent trebuie să poarte un rucsac care să conțină echipamentele obligatorii, produsele alimentare și echipamentele personale să urmeze traseul marcat de organizatori cu câte o carte de drum la îndemână.

O perlă a naturii aflată în pericol

Un incendiu puternic a izbucnit în după amiaza zilei de 24 februarie a.c., în zona Delta Văcărești. Acesta s-a manifestat pe o suprafață de circa 20.000 mp. Contribuția majoră a avut-o vântul din cauza căruia s-a realizat o dezvoltare foarte rapidă a arderii vegetației uscate.

Inițial, pompierii bucureșteni au acționat cu nouă autospeciale de stingere, iar ulterior s-a solicitat suplimentarea în dispozitiv cu încă două. Chiar dacă intervenția s-a desfășurat cu dificultate, la mai multe focare, pe un teren moale ce nu a permis accesul autospeciilor dinspre dig spre zona centrală, incendiul a fost lichidat după aproximativ patru ore.

Din păcate, nu a fost singura intervenție de acest gen în deltă. De la începutul anului salvatorii profesioniști bucureșteni au participat la 15 misiuni de localizare și lichidare a incendiilor, cele mai multe dintre ele fiind provocate de pescarii neglijenți sau de oamenii fără adăpost.

Delta Văcărești este singura arie naturală urbană protejată din România și adăpostește un ecosistem de peste 100 de specii de păsări, mamifere și reptile, la care se adaugă și o floră bogată.

Parcul Natural Văcărești s-a format în aproape 30 de ani, timp în care natura a învelit tot mai mult intervenția umană, într-un spațiu de dezvoltare urbană abandonat. Acum se fac eforturi de a-l transforma în cel mai frumos parc natural urban din Europa.

Natura dezlănțuită pe un întreg continent

Australia a fost devastată, la sfârșitul anului trecut și în prima parte a acestui an, de cele mai violente incendii de vegetație din ultimii ani. Cel puțin 29 de oameni și-au pierdut viața și mai mult de două mii de case au fost distruse sau avariate.

Incendiile au început încă de la sfârșitul lunii iulie 2019, dar s-au întesit din luna septembrie. Arderile masive au mistuit peste 10 milioane de hectare și au provocat distrugerii uriașe vieții sălbatice, ecosistemelor și mediului înconjurător.

Zeci de mii de australieni și-au părăsit domiciliile. Starea de urgență a fost decretată în sud-estul insulei-continent, regiunea cea mai populată, și ordinul de evacuare a fost dat pentru mai mult de 100.000 de persoane din trei state.

Consecințele sunt devastatoare pentru flora și fauna unică a continentului. Specialiștii în ecologie de la Universitatea din Sydney au estimat că aproximativ un miliard de animale și-au pierdut viața din cauza flăcărilor sau au fost rănite. Printre acestea se numără urși koala, canguri sau oposumi. Peste 110 medici și rezerviști ai armatei australiene au depus eforturi pentru a salva viețuitoarele.

Temperaturile caniculare, peste 40 de grade Celsius au fost însoțite de vânturi puternice care au favorizat extinderea incendiilor scăpate de sub control. Armata australiană a sprijinit forțele de intervenție cu aproximativ 2000 de soldați, precum și cu zboruri de recunoaștere, cartografie, căutare și salvare, logistică și sprijin aerian. Au fost mobilizați în zonă 3.000 de militari rezerviști. Marina australiană a evacuat sute de persoane blocate în localitățile de coastă înconjurate de incendii, iar aeronavele militare au descărcat alimente în zonele izolate, printre care telefoane cu conexiune prin satelit, apă și echipamente de urgență.

Incendiile de vegetație din Australia au emanat circa 400 de megatone de dioxid de carbon în atmosferă și au produs poluanți periculoși, a indicat programul european de monitorizare Copernicus. Fumul a traversat Pacificul, afectând orașe din America de Sud. NASA a susținut că incendiile au fost atât de mari încât ele au produs furtuni care au trimis fumul în stratosferă până la 17,7 kilometri altitudine, iar până pe 8 ianuarie, acesta a traversat jumătate din suprafața planetei.

Calitatea aerului a fost puternic afectată, mai ales în marile localități ale Australiei precum Sydney, Melbourne, Canberra și Adelaide, dar nu numai. Probleme similare s-au înregistrat în Noua Zeelandă și chiar Chile.

Pe de altă parte, potrivit UNESCO, obiectivul Budj Bim, compus din canale, sisteme de amenajare și baraje construite din rocă vulcanică, unul dintre cele mai complexe și vechi sisteme de acvacultură din lume, a fost descoperit în formă extinsă în urma puternicelor incendii. Obiectivul a fost construit de populația Gunditjmarra în urmă cu peste 6.600 de ani, mai vechi decât piramidele din Egipt.

La finalul lunii ianuarie a acestui an, furtunile puternice au creat riscul de inundații. Ulterior, s-au produs furtuni uriașe de nisip, iar anumite zone din sud-estul Australiei au fost lovite de grindină de mărimea unei mingi de golf, producând pierderi însemnate, mai ales în zonele populate.

Jakarta sub ape

Mulți oameni au fost nevoiți să-și părăsească locuințele. Autoritățile locale au luat imediat măsuri pentru a oferi ajutor sinistraților furnizându-le articole de strictă necesitate, precum apă și alimente. Au fost înființate două comitete de ajutorare în caz de dezastru care să evalueze pagubele și să ofere ajutorul necesar.

Mai apoi, BMKG a prognozat ploi torențiale și intensificări ale vântului în Jakarta, Java, Bali și Kalimantan, în intervalul 9 -13 ianuarie 2020, precum și valuri înalte de până la 4 metri în zonele de coastă. Astfel, a crescut riscul de inundații și alunecări de teren, inclusiv condiții dificile de deplasare. S-au anticipat perturbări în furnizarea de energie electrică. De asemenea, a fost recomandată creșterea gradului de vigilență și monitorizarea informărilor publicate de autoritățile locale și meteorologice indoneziene.

În a doua jumătate a lunii februarie a.c., Jakarta a fost din nou puternic afectată de ploi torențiale severe, care s-au înrăutățit de la o zi la alta. Precipitațiile au inundat mii de locuințe și clădiri, fiind afectate și rețelele de transporturi în 81 de cartiere din Jakarta.

Regiunea Bekasi, situată în vestul capitalei indoneziene, a fost cea mai afectată de inundații. Ploile torențiale au afectat zone comerciale și rezidențiale. Palatul prezidențial a fost inundat, la fel și Cipto Mangunkusumo, cel mai mare spital al țării, zeci de echipamente fiind distruse.

Agenția indoneziană de Meteorologie, Climatologie și Geofizică (BMKG) a declarat că precipitațiile căzute de Anul Nou au fost cele mai abundente începând din 1866, nivelul apei atingând, în unele cazuri și 1,5 m.

Jakarta, capitala Indoneziei, găzduiește aproximativ 10 milioane de persoane, iar dacă se ia în calcul zona metropolitană, numărul locuitorilor se ridică la circa 30 de milioane. La începutul acestui an, regiunea a fost lovită de unul dintre cele mai severe episoade de ploi torențiale din istoria țării, acestea provocând inundații și alunecări de teren care au dus la moartea a aproximativ 70 de persoane și relocarea provizorie a altor aproximativ 175000.

Ploile torențiale au început în ajunul Anului Nou și au continuat mai bine de două luni, cu fluctuații ale intensității, cele mai însemnate fiind la începutul și jumătatea lunii ianuarie, precum și în a doua jumătate a lunii februarie.

Agencia indoneziană de Meteorologie, Climatologie și Geofizică (BMKG) a declarat că precipitațiile căzute de Anul Nou au fost cele mai abundente începând din 1866, nivelul apei atingând, în unele cazuri și 1,5 m.

Institutul local de seismologie și vulcanologie (PHIVOLCS) a anunțat că activitatea freatică a vulcanului Taal situat în Batangas, la 66 km de capitala Republicii Filipine, Manila, a început la data de 12 ianuarie 2020, a progresat într-o erupție magmatică în dimineața zilei următoare. Peste șapte mii de persoane au fost evacuate din provinciile Batangas și Cavite. Totodată, autoritățile au recurs la evacuarea totală a persoanelor de pe o rază de 14 km față de principalul crater al vulcanului.

În Manila s-au înregistrat căderi de cenușă, iar atmosfera a devenit extrem de încărcată. De asemenea, aeroportul a fost închis, la fel și școlile, atât în zona metropolitană a capitalei, cât și regiunea Luzon. Întreaga regiune, pe direcția de deplasare a norului de gaze toxice, a fost acoperită de un strat gros de cenușă transformată în noroi în urma ploilor. Au fost afectate gospodăriile, animale și bunuri ale oamenilor.

Ministerul Afacerilor Externe a emis un comunicat în care a recomandat cetățenilor români să nu călătorească în Republica Filipine în perioada respectivă, iar pentru cei care se aflau deja în Republica Filipine, în zonele afectate, să respecte

întocmai indicațiile autorităților locale, să folosească măști de protecție și să se informeze cu privire la activitatea vulcanului Taal, accesând informații oficiale ale autorităților abilitate.

Vulcanul Taal, care se află în mijlocul unui lac format într-un crater, este unul dintre cei mai activi din arhipelagul filipinez, o zonă cu o intensă activitate seismică datorită poziționării sale în „Cercul de Foc al Pacificului”. Din 1572, vulcanul Taal a intrat de zeci de ori în faza de erupție, iar cea mai gravă dintre ele s-a produs în 1911.

Deșertul de cenușă

Exploatarea instalațiilor de încălzire

Măsuri de prevenire a incendiilor

autor: plutonier major Emanuel CIOBAN, ISU Mureș

Anotimpul rece aduce cu el o serie de schimbări în viața și activitatea comunităților locale, care presupun și necesitatea asigurării unor măsuri de reducere și înlăturare a riscurilor de incendiu. Oamenii își petrec cea mai mare parte a timpului în spații închise. De aceea, clădirile de locuit sau de altă natură (birouri, școli, spitale, săli de spectacol etc.) trebuie să asigure un ambient corespunzător.

Proiectarea spațiilor închise (a clădirilor) este o problemă complexă care poate fi rezolvată prin acțiunea simultană a unor factori de natură tehnică, socială, psihologică și ergonomică, ca urmare a unui calcul de optimizare multicriterial, având în vedere confortul (tehnic și psihologic) și economia de energie, dar cu o permanentă atenție îndreptată asupra satisfacerii cerințelor obiective și subiective legate de funcțiile vitale ale omului privind atât posibilitatea efectuării cu eficiență maximă atât a muncii fizice cât și a celei intelectuale, cât și posibilitatea efectuării unor activități de recreere, odihnă și somn în condiții optime.

Datorită desfășurării activităților preponderent în spații închise este necesar să se determine cu exactitate necesarul de căldură și să se dimensioneze corect instalația de încălzire pentru a putea alege o centrală termică eficientă.

Centrala termică reprezintă ansamblul echipamentelor, instalațiilor și aparatelor utilizate în scopul transformării unei forme de energie în energie termică, care asigură, prin intermediul unui agent termic produs, alimentarea centralizată a unor consumatori diverși.

În alcătuirea unei centrale termice intră cazanele, pompele, elementele de legătură și de distribuție, gospodăria de combustibil, elementele de evacuare a produselor arderii, instalațiile de automatizare etc. În funcție de specificul ei, aceasta poate furniza agent termic pentru încălzire, prepararea apei calde de consum, ventilare, consum tehnologic etc.

Pentru producerea agentului termic, centrala termică folosește ca formă primară de energie diferiți combustibili fosili, derivați ai acestora precum și/sau combustibili organici. Alegerea tipului de combustibil se face pe criterii economice, ecologice, în funcție de posibilitățile de asigurare cu combustibil, de posibilitățile de depozitare, de evacuare și depozitare a cenușii, de evacuare a gazelor de ardere.

Un criteriu foarte important care stă la baza alegerii unei centrale termice este acela că la achiziționarea ei trebuie să se aibă în vedere și siguranța în exploatare. În ceea ce privește exploatarea curentă a instalațiilor de încălzire, se recomandă supravegherea continuă

Nu uitați: siguranța nu este un joc de noroc!

și verificarea periodică a instalațiilor, precum și reglarea regimului de funcționare a instalațiilor pentru satisfacerea cerințelor consumatorilor.

Reglarea furnizării de căldură se face centralizat, la sursă (centrală termică, punct termic) conform instrucțiunilor de exploatare în funcție de tipul de reglaj: reglaj calitativ, reglaj cantitativ, reglaj mixt. În funcție de mijloacele prin care se efectuează, reglarea poate fi manuală sau automată. La nivelul aparatelor de încălzire se face reglarea locală.

Respectarea normelor de apărare împotriva incendiilor precum și echiparea și dotarea cu mijloace și echipamente de prevenire și stingere a incendiilor la construcții este obligatorie pe întreaga durată de exploatare a instalațiilor de încălzire aferente construcțiilor.

Pentru prevenirea oricăror situații care pot conduce la izbucnirea unui incendiu, la amplasarea centralelor termice se recomandă:

- spațiile în care sunt montate centralele termice cu combustibil lichid sau gazos să se prevadă cu stingătoare cu spumă sau pulbere și CO₂, minimum două pentru fiecare încăpere. Pentru centralele murale amplasate în apartamentele din blocul de locuințe, această prevedere are caracter de recomandare;

- la centralele termice alimentate cu combustibili solizi să se prevadă hidranți interiori de incendiu, în conformitate cu prevederile Normativului I9 și ale reglementărilor specifice;

- sub arzătoarele de combustibil lichid să se prevadă tăvi cu nisip;

- comunicarea cu sala cazanelor să se facă prin uși rezistente la foc minim 45 min;

- încăperile în care sunt amplasate rezervoarele de combustibil lichid să se echipeze cu mijloace de semnalizare a incendiilor conform Normativului I13, proiectate și realizate potrivit prevederilor reglementărilor specifice;

- să se instruiască personalul care exploatează instalațiile, înaintea dării în funcțiune și periodic pe timpul exploatării instalațiilor;

- instalațiile să se echipeze cu dispozitive de protecție necesare în vederea accidentelor, dublate de dispozitivele de avertizare corespunzătoare.

În concluzie, statisticile anuale relevă că 6% din incendiile care se produc în România, au loc ca urmare a mijloacelor de încălzire defecte, improvizate sau nesupravegheate. De aceea, este necesar să se respecte cu strictețe măsurile de exploatare ale instalațiilor de încălzire și de prevenire a incendiilor provocate de acestea, întrucât nerespectarea lor și folosirea improvizărilor pot conduce la apariția unor tragedii.

Copiii sunt cei mai vulnerabili în categoria incendiilor produse la locuințe sau gospodării. Această realitate este susținută de statistici care indică lipsa de supraveghere a celor mici, transformându-i în principalele victime atunci când se manifestă astfel de evenimente.

Cauzele acestor situații sunt multiple, începând de la mijloace de încălzire improvizate, manevrarea necorespunzătoare a aparatelor electrice, a celor care funcționează pe bază de gaze sau alte tipuri de combustibil, continuând cu utilizarea coșurilor de fum fără protecție, neetanșate sau obturate și care nu permit evacuarea gazelor arse, până la lăsarea copiilor nesupravegheați în apropierea unor surse de foc deschis sau a echipamentelor electrice.

Adulții, fie ei părinți, tutori legali sau alte persoane aflate în sfera celor mici trebuie să fie responsabili, să-și asume rolul de protectori și să cunoască pericolul împrejurărilor pentru siguranța copiilor.

În urma incendiilor produse la locuințe, în anul 2019, opt copii au decedat, iar alți 27 au fost răniți. Pentru evitarea unor astfel de evenimente, se recomandă supravegherea permanentă a micuților, pentru a fi eliminată posibilitatea ca aceștia să-și pună viața în pericol.

Pompierii militari rămân mobilizați, 24 de ore din 24, pentru gestionarea operativă a situațiilor de urgență și acordarea primului ajutor medical specializat persoanelor aflate în dificultate. Populația trebuie să conștientizeze acest aspect și să aibă încredere, dar să funcționeze după principiul – Mai bine să previi decât să nu fii!

PRIZONIERI AI PROPRIULUI SINE

autor: comisar-șef Robert NEACȘU,
DGA – Serviciul Prevenire

Copiii învață din familie ce este bine și ce este rău. Nu pune mâna că te frige! Dacă te urci în copac, ai să cazi! Astfel, din propriile experiențe, își vor forma încet-încet propriul univers, cu propriile convingeri și atitudini.

La școală începe interacțiunea și cu cei din afara familiei – colegii, doamna învățătoare, profesorul de religie etc. Parcă lucrurile devin tot mai clare...

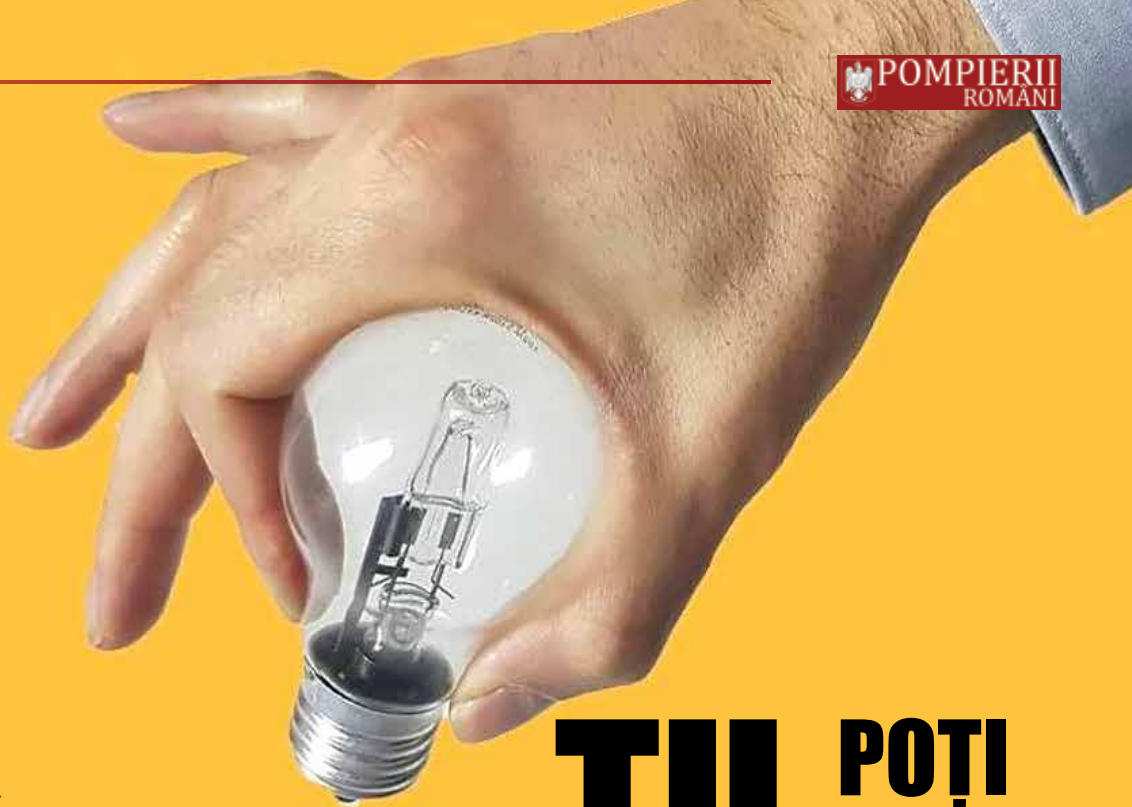
Anii se duc repede și iată că vine și momentul alegerii unui loc de muncă. Unii dintre ei aleg să se facă doctori, având o motivație ce își are rădăcinile în copilărie, când cățelul preferat s-a îmbolnăvit brusc sau când străbunica nu se simțea așa bine. Emoția este foarte puternică, copiii se atașează atât de ființe, cât și de obiecte. Intervine iubirea și compasiunea, dorința de a face o magie, ca în filmele de desene animate, astfel încât totul să devină brusc bine, ca înainte. Și dacă s-ar putea, pentru totdeauna.

Alții aleg meseria de IT-st. Se câștigă bine. Acest gen de specialiști sunt foarte căutați în țară, dar și în străinătate. Cu un talent înnăscut, la tinerețe pot dărâma munții. Și, în plus, sunt conștienți de faptul că, în societatea actuală din ce în ce mai informatizată, salariile sunt pe măsură. Important e să știi ce vrei, să îți cunoști potențialul, atuurile pe care le ai. Când pasiunea se împletește cu locul de muncă, atunci activitatea profesională devine o plăcere, nu numai un loc unde te duci pentru a câștiga bani. Cine nu ar vrea să nu fie bine plătit?

Pentru că, pe lângă un salariu mulțumitor, unii tineri mai adaugă un criteriu pe lista lor de dorințe și anume stabilitate, atunci se pot îndrepta spre structurile de siguranță națională. Dintre acestea, Ministerul Afacerilor Interne se evidențiază în mod deosebit. Cine n-a văzut un polițist într-o intersecție, un jandarm la vreo paradă sau vreun pompier acționând într-un loc fumegând? Că sunt polițiști, jandarmi, pompieri, polițiști de frontieră sau altfel de angajați, aceste persoane beneficiază de o pregătire deosebită, încă de la începutul carierei lor. Un fel de „doctori”... Ei repară „situații”. Aflați, în mijlocul evenimentelor, unele dintre ele cu un impact deosebit asupra populației, gen incendii, războaie între clanuri mafiote, omoruri ș.a., ei trebuie să facă față, orice ar fi. Iar atunci când nu sunt în „prima linie”, își pot desfășura activitatea la birouri, în ghișee, tot în interacțiune directă cu alți cetățeni. Aici se poartă un alt fel de „război”, dat în interiorul fiecăruia. Comportamentul și atitudinea lor trebuie să ducă la rezolvarea firească a problemelor cetățenilor, prin modul lor de a fi civilizați, amabili, politicoși, fermi, stăpâni pe sine, cu capacități de comunicare, dar și cu abilități de gestionare a situațiilor conflictuale. Indiferent de domeniul de muncă, operativ sau neoperativ, toți angajații ministerului înțeleg că legea este una, atât pentru ei, cât și pentru cetățeni. Așa că situația întâlnită nu poate fi decât albă sau neagră.

0800.806.806 CALL CENTER ANTICORUPȚIE

Campanie de informare și conștientizare anticorupție inițiată și desfășurată de Direcția Generală Anticorupție

TU POTI FACE LUMINA

Dar nefirescul, își poate face apariția în orice clipă. Poate fi un cetățean care, străfulgerat parcă de o idee, încearcă să își obțină mai repede, decât termenul legal, anumite documente sau, pe de altă parte, poate fi un funcționar public, care demult se gândea cum să își rotunjească veniturile. Zona gri. Zona compromisului obscur, al cedării sufletului, al indifferenței față de valorile personale și instituționale. Banul e ochiul Necuratului. Dacă aceste situații ipotetice descrise trec de la stadiul de idee, la punerea în practică, se concretizează și ajungem să vorbim de zona neagră. Zona de care auzim peste tot, dar de care toți ne ferim – corupția! Cea cu mâinile neîmpreunate, a celui care dă și a celui care ia.

Nemo censetur ignorare legem, adică nimeni nu poate invoca în apărarea sa necunoașterea legii.

Cetățeanul corupător, crede că nu poate fi văzut săvârșind reprobabila faptă și deci, nu poate fi pedepsit. În mintea lui, gestul făcut reprezintă o faptă minoră și nicidecum una pentru care ar putea fi închis într-o celulă, de la doi la șapte ani, cu toate că media abundă de tot felul de cazuri de corupție. Sau poate a venit la pont. Nu-i așa? Nu toți funcționarii sunt corupți, doar unii.

Funcționarul corupt, gândește cam în același sens. Totuși... desfășurându-și activitatea în Ministerul Afacerilor de Interne, știe foarte bine despre consecințele faptelor de corupție. Nu se pune problema necunoașterii legii, pentru că el o aplică. O dată la trei ani participă la cel puțin o activitate de instruire anticorupție cu ofițerii specializați ai Direcției

Generale Anticorupție. Acolo i se explică pe îndelete despre ce e vorba și ce comportament trebuie să adopte, că pedeapsa pentru funcționarul public este închisoarea de la trei la zece ani ș.a. Totodată, i se prezintă și vede cazuri reale cu persoane condamnate la corupție sau care s-au confruntat cu astfel de situații. La ghișeu are și un afiș cu un număr de telefon gratuit de semnalare a faptelor de corupție. Ca în cazul tuturor posturilor, și al său a fost analizat din punct de vedere al riscurilor și vulnerabilităților la corupție. Șeful lui nemijlocit l-a instruit de mai multe ori și în acest domeniu. Deci, știe bine la ce să se aștepte...

Convingerile celor două persoane în cauză, că nu vor fi descoperiți, sunt atât de adânc înrădăcinate în minte încât nimic nu îi mai poate trezi din această anestezie voluntară a propriei conștiinței. Gândurile negre, deghizate sub formă de bani, le-au tot dat târcoale, iar acum i-au încolăcit pe de-a întregul.

În aceste cazuri, când s-a făcut totul ca ei să nu cadă în ispită, vina este exclusiv a lor.

Prizonieri ai propriului sine, dar acum și prizonieri ai celulelor reci, cu ochii tânjind spre libertate, numere impersonale și lipsite de conținut pe o foaie roasă de hârtie, se reîntorc în copilărie, acolo unde se simțeau cei mai fericiți. Închid ochii și își pun o dorință, aceea de a putea face o magie, ca în filmele de desene animate, astfel încât totul să devină brusc bine, ca înainte. Și dacă s-ar putea, pentru totdeauna...

Fetelor, sunteți bine venite!

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS
foto: plutonier adjutant Claudiu Branischi, UPS

Școala de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești este singura școală de formare inițială din subordinea IGSU, unică la nivel național din perspectiva calificărilor asigurate: „subofițer de pompieri și protecție civilă” și „mastru militar auto”. Tot aici se realizează și formarea continuă a personalului din IGSU și MAI.

În sesiunea ianuarie 2020 a concursului de admitere la Școala de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești, cifra de școlarizare a fost de 275 de locuri la specialitatea subofițer de pompieri și protecție civilă, dintre care 2 locuri pentru romi și 25 locuri în specialitatea mastru militar auto. În premieră, pentru accesarea programei școlii militare, au avut posibilitatea de a-și depune dosarele de înscriere

doamne și domnișoare. Astfel, începând din acest an, și ele au șansa de a opta pentru o carieră de salvator profesionist.

Pentru sesiunea din ianuarie au fost depuse un număr de 1156 dosare, dintre care 140 aparținând unor fete. Toți candidații au trebuit să treacă mai întâi prin cele două probe eliminatorii, contravizita medicală și verificarea aptitudinilor fizice, iar cei care au fost declarați „APT” din punct de vedere medical, „PROMOVAT” la proba de evaluare a aptitudinilor fizice, au susținut în data de 19 ianuarie a.c., proba de verificare a cunoștințelor la disciplina matematică.

Pentru cele 96 de candidate prezente la startul examinărilor, proba sportivă s-a dovedit ca fiind „de foc”, și asta pentru că în meseria de pompier, condiția

„Dacă au aceeași pregătire, educație și oportunități, femeile sunt la fel de potrivite ca gardienii ai cetății ca și bărbații.”

Platon

„Momentul în care am îmbrăcat pentru prima dată uniforma a fost unul deosebit, o senzație unică, un sentiment încărcat de o emoție puternică însoțit de mândrie și satisfacție.”

„Sunt conștientă unde am venit, în ce școală am fost admisă, ce responsabilități am și mi-am asumat acest aspect. Voi da tot ce pot!”

Claudia Mocanu, în vârstă de 25 de ani este din Rădăuți, județul Suceava. Este o amatoare a sporturilor extreme, în căutare de adrenalină, a găsit această provocare ca pe una care i se potrivește perfect. Chiar dacă este fată, își dorește să fie „mereu în acțiune“. A terminat cursuri de asistent medical, a și profesat, iar acum, cu noile cunoștințe în domeniul pompieristic o vor ajuta, probabil, să devină paramedic. E doar o chestiune de alegeri pe care le va face, ca toți ceilalți.

Magdalena Hetea are 20 ani și vine din localitatea Mărișel, județul Cluj. Acomodată cu viața de internat, departe de casă, încă din perioada liceală, voia să urmeze o cale mai înaltă, aeriană, și să devină stewardesă. Urmase ceva cursuri de zbor, însă anunțul de la Școala de Pompieri de la Boldești i-a schimbat calea. A optat tot pentru o carieră plină de adrenalină, una despre care aflase câte ceva de la fratele ei, absolvent al aceleiași școlii.

fizică este esențială. Incendiul, viitura, accidentul nu le vor întreba, înainte de a se produce, dacă sunt fete și sunt în stare să le facă față. Astfel, proba sportivă a redus considerabil numărul celor care urmează să îmbrace uniforma de pompier, la fel și în rândul fetelor, unde, după traseul tehnico-aplicativ, doar șase au mai intrat la proba scrisă. Cinci dintre ele au fost și în rândul celor 300 de tineri admiși.

Bucuria reușitei a fost obținută și va rămâne acolo, în sufletele lor, pe viață. Însă euforia momentului a fost relativ scurtă. În data de 3 februarie a.c., la sediul unității de învățământ militar a avut loc ceremonia de deschidere a noului an de școlar, ceea ce reprezintă începutul perioadei de formare inițială în carieră. Ei vor continua, cu devotament, curaj și pasiune, tradiția

păstrată zeci de generații de salvatori care au învățat că spiritul de echipă, unitatea și altruismul constituie baza nobilei meserii a pompierilor.

Astfel, în filele de istorie ale școlii militare au reușit să-și pună numele Ana, Claudia, Magdalena, Nicoleta și Alina, primele fete admise la Școala de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești.

O mână de fete venite din diverse zone ale țării au reușit, ceea ce mulți nu vedeau posibil, să pătrundă într-o lume considerată a bărbaților. Au trecut de un concurs greu și de o concurență pe măsură, dovedind că locul ocupat este bine meritat, mai ales prin faptul că nu au existat diferențieri din prisma faptului că sunt fete, dintr-un principiu simplu: intervențiile la care vor participa nu vor ține cont de acest aspect.

PREGĂTIREA PERSONALULUI

„Meseria de pompier este cea mai frumoasă dintre toate din MAI. Cea mai grea a fost proba sportivă pentru care m-am pregătit intens înainte cu câteva luni. A fost greu, dar nu imposibil.”

„Îmi doream de mult o carieră militară, de mică, iar mulțumită eforturilor instituționale, totul a devenit posibil. Pot spune că mi-am îndeplinit un vis sau că mi-am dorit cu adevărat acest lucru. Proba sportivă a fost destul de grea și a necesitat o pregătire intensă în prealabil.”

Alina Popescu, în vârstă de 18 ani este din Tismana, județul Gorj. Tânăra a optat pentru Pompieri imediat cum a aflat că vor fi locuri și pentru fete la această școală. S-a pregătit intensiv și a crezut până la capăt în șansa ei. A reușit, iar acum se pregătește intens pentru a deveni salvator profesionist cu acte în regulă.

Nicoleta Mustăța are 19 ani și este din Baia de Aramă, județul Mehedinți. Era hotărâtă să urmeze o carieră militară odată cu terminarea liceului. A simțit, îndată ce a aflat de posibilitatea înscrierii la școala militară din Boldești, că meseria de salvator este pentru ea. S-a pregătit intens, și-a ascultat instinctul și nu s-a înșelat. A reușit, iar acum absoarbe cu interes noile cunoștințe de specialitate pentru a deveni un salvator de succes.

Colegii lor le privesc cu uimire, respect, admirație și apreciere. Ei au convingerea că datorită devotamentului și curajului dovedit până acum, vor reuși în tot ceea ce își propun și de îndeplinit în această nouă etapă. Este un aspect cert că dacă cele cinci fete se află în rândurile celor admiși, pentru a deveni salvatorii profesioniști de mâine, înseamnă că locul lor este meritat!

Cele cinci fete sunt un exemplu și deschizătoare de drumuri pentru multe dintre cele care-și vor dori să îmbrace haina de pompier. Este o meserie sigură, respectabilă, dar și una extrem de grea. Cu siguranță, pentru cele cinci fete, statutul pe care-l au este privit cu onoare, dar și cu multă responsabilitate.

Deși profesia pe care o vor urma în curând le vor scoate în față provocări de tot felul, se bazează pe pregătirea teoretică, practică, dar și psihologică pe care le vor deprinde la școală. Au convingerea că vor

face față procesului amplu de pregătire și privațiunilor carierei militare ce li se așterne în față. Și asta pentru că au parte de toată susținerea, atât din partea familiilor, cât și a profesorilor și colegilor, care le vor deveni o a doua familie.

Cu dorința de a ajuta oamenii, de a-și face familiile mândre, dar, totodată, și cu mari emoții generate de tinerețea și lipsa de experiență, viitorii salvatori profesioniști vor alege să-și desfășoare misiunile din suflet, pentru alte suflete. Pentru acest lucru se pregătesc. Atunci când va suna alarma vor pleca la drum cu un singur gând: cel de a-i acorda șansă de 100% vieții!

Această promoție va încheia cursurile în luna noiembrie a acestui an, dar până atunci urmează o perioadă de pregătire intensă, depunerea jurământului militar față de patrie, formarea profesioniștilor și

„Am fost impresionată de poveștile pe care le auzeam de la salvatori în urma situațiilor de urgență la care participau. Acest lucru m-a motivat să ajung aici. Cea mai grea probă a fost traseul aplicativ, dar cu determinare, pregătire intensă și seriozitate, totul este posibil.”

Ana-Maria Gheorghe are 19 ani și este din Pitești, județul Argeș. Cu toate că este timidă, a demonstrat, prin faptul că a trecut de un examen atât de dur, că potențialul îi este cu totul altul față de ceea ce se așterne la prima vedere. A simțit din adolescență o chemare spre haina militară. Are convingerea că va face tot posibilul să salveze vieți indiferent de cine îi va solicita ajutorul.

„Faptul că din acest an vor putea fi admise și fete pe locurile viitorilor salvatori profesioniști scoase la concurs constituie o mare provocare, atât pentru instituția noastră de învățământ, cât și pentru cei dornici să devină pompierii de mâine. Nu se va face niciun fel de diferențiere în procesul de pregătire, toți elevii vor urma aceeași tematică, aceleași exigențe din partea corpului profesoral.”

**colonel Cristian CONSTANTIN,
comandant școală**

absolvirea, obținerea primelor grade militare de subofițeri și maiștri militari pe umeri.

O altă serie va putea participa la înscrierea pentru accederea în instituția de învățământ, cel mai probabil în luna august a acestui an.

Toate persoanele cu vârste cuprinse între 18 și 27 de ani, dornice să îmbrățișeze cariera de pompier militar, se pot adresa inspectoratelor județene sau să acceseze site-ul www.scoaladepompieri.ro unde sunt puse la dispoziție toate informațiile necesare recrutării.

Nu ne rămâne decât să urăm mult succes elevilor în pregătirea inițială, iar conceptele de camaraderie, onoare, demnitate, respect față de lege și semeni, dragoste față de adevăr și dreptate să le devină coordonate majore în viață!

„Fetele sunt entuziasmate, au ajuns acolo unde și-au dorit, sunt foarte puternice și motivate. Ele au dovedit calitățile necesare să devină salvatori profesioniști.”

**maior Nicoleta BARNA,
instructor militar principal**

Ziua europeană a numărului unic pentru apeluri de urgență **112**

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

Numărul paneuropean de urgență 112 a fost creat în 1991, iar din anul 2008 este singurul număr care poate fi folosit de pe orice telefon fix sau mobil pentru a beneficia, gratuit, de serviciile de urgență în orice țară a Uniunii Europene.

Nu întâmplător a fost aleasă data de 11.2 drept Ziua europeană a numărului unic pentru apeluri de urgență. Această zi este despre ei... oamenii care răspund 24 de ore din 24 strigătelor de ajutor ale semenilor – dispecerii 112. Ei sunt primii care vin în sprijinul celor aflați la nevoie, reușind, cu tact și profesionalism, să inducă calm apelanților, să-i îndrume și să le transmită încredere.

Gestionarea unei situații de urgență începe în dispecerat, locul unde este valorificată informația, calitatea acesteia fiind esențială în lupta cu secunde. Reușita unei misiuni constă în alinierea mai multor factori care concură în gestionarea unei situații de urgență: culegerea datelor, alocarea resurselor și intervenția propriu-zisă, lanțul încheindu-se, tot în dispecerat, prin centralizarea rezultatelor.

Secretul acestei reușite îl constituie munca în echipă, iar acest sistem asigură corelația între dispeceratele

instituțiilor, cu rol primordial în gestionarea situațiilor de urgență: Pompierii, Serviciul de Ambulanță Județean, Poliția și Jandarmeria, apelantul fiind ascultat, în același timp, de operatorii acestor structuri abilitate să intervină în sprijinul populației.

Pilonii sistemului 112 rămân oamenii, cei care se implică în gestionarea diverselor situații de urgență, empatizând cu apelanții, având puterea de a nu se lăsa copleșiți de suferința acestora, însă nu rămân indiferenți la necazurile lor, trăind fiecare misiune încredințată.

Se poate spune că operaționalizarea Sistemului Național Unic pentru Apeluri de Urgență 112 a eficientizat acțiunile de intervenție în situații de urgență, diminuând timpul de răspuns în situațiile limită. Calmul apelantului și răspunsul la toate întrebările adresate de operator sunt esențiale. Convorbirea telefonică trebuie să ia sfârșit doar la solicitarea operatorului. În continuarea materialului vor fi prezentate două dintre ultimele cazuri în care dispecerii au acționat profesionist și au salvat vieți „prin telefon”, folosind un termen specific lor.

„112, ce urgență aveți?” este întrebarea pe care un operator o rostește de sute de ori pe zi. Cineva este acolo întotdeauna pentru a vă răspunde și a vă oferi sprijinul!

- 112, ce urgență aveți?

- Veniți repede, nu mai respiră, are buzele vinete!

Din detaliile din foaia de caz, văd: „copil 1 lună”

- Doamnă, ce s-a întâmplat?! Cu ce s-a înecat copilul? Ce face acum?

- Veniți, veniți, nu mai respiră!!! Veniiți, cu lapte s-a înecat!

În astfel de situații ți se face „pielea de găină”, stare în care ai vrea să te ridici de pe scaun să te duci să ajuți.

Într-o fracțiune de secundă realizezi ce se întâmplă și începi să îi explici, pe înțelesul apelantului ce are de făcut:

- Doamnă, puneți mâna sub copil, îl țineți întins pe mână, pe antebraț, cu fața în jos, paralel cu solul.

- Vă rog, veniți repede!

- Doamnă, un echipaj SMURD a plecat deja spre dumneavoastră, vă rog mult să vă liniștiți să îl putem ajuta pe micuț. Dacă eu vă țin la telefon nu înseamnă că ambulanța nu a plecat. Faceți ce v-am spus!

Din fundal, o voce de bărbat, mult mai calmă:

- L-am pus!

- Perfect, bateți copilul pe spate, între omoplați, cu mișcare de-a lungul corpului, până spre ceafa. Nu foarte tare!

În fundal, (îți dai seama că telefonul a fost pus pe funcția „difuzor” deoarece îi auzi pe amândoi), se aude cum bărbatul face ce i-am spus.

După aproximativ 5-10 secunde aud un plâns de copil.

Vă amintiți de sentimentul descris mai devreme?

Ehh, acum este opusul, te încercă un nod în gât, evident, de fericire, dar te aduni și continui să îi întreb cum se simte micuțul.

Panica pe mamă continua să apese, deși micuțul plângea cât îl țineau plămâni (lucru foarte bun).

- Veniți, vă rog, veniți, plânge foarte tare!

- Doamna este un lucru foarte bun că plânge, pentru a putea plânge îi trebuie mult aer, lucru care ne dă de înțeles că el este ok la momentul actual. Repet: un echipaj este deja în drum spre dumneavoastră.

Te uiți pe monitorul în care vezi locația echipajului și vezi: „la caz”

- Doamnă, colegii mei au ajuns la dumneavoastră, mai departe se vor ocupa ei de cel mic. Vă mulțumesc că ați colaborat, vă doresc multă sănătate!

- Da, au ajuns acum, vă mulțumim foarte mult!

- Mulțumesc și eu, o seară bună!

Tot acest dialog a durat undeva la 2-3 minute, timp care pentru familie a însemnat ore, iar pentru noi secunde! Situația a fost gestionată în seara de 9 februarie a.c., din dispeceratul ISU Constanța.

„Salvează vieți în felul tău, sună la 112 doar atunci când ai o urgență reală!”

În data de 18 februarie a.c., un dispecer din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Horea” al județului Mureș a preluat un apel la numărul 112 din partea unei persoane care reclama aprinderea unei butelii cu gaz într-o casă din comuna Grebenișu de Câmpie.

Când a auzit că este vorba despre o butelie ce arde cu flacără deschisă, dispecerul i-a cerut ferm și în mod repetat apelantului să își ia familia și să părăsească imediat locuința. Adulții împreună cu cei doi copii au avut încredere, au reacționat pozitiv la solicitarea dispecerului și au ieșit de îndată afară din casă. La doar câteva secunde după ce au părăsit locuința, butelia aflată în flăcări a explodat.

În urma exploziei s-au rupt două uși, s-au spart patru geamuri, s-au degradat elementele de construcție și a izbucnit un incendiu, care a fost stins în cel mai scurt timp posibil de către forțele de intervenție plecate deja spre locul evenimentului.

Datorită încrederii acordate serviciilor profesionale, familia formată din patru membri a fost salvată la timp.

Felicitări dispecerilor pentru modul în care au gestionat apelurile telefonice și pentru modul în care au îndrumat, în cel mai scurt timp posibil, apelanții să acționeze înaintea sosirii forțelor de intervenție, lucru care a dus la salvarea vieților celor implicați.

Atunci când apeleți 112, îi puteți ajuta foarte mult pe cei pentru care cereți ajutor, atât timp cât sunteți calmi și răspundeți la întrebările dispecerilor, întrebări care pe dumneavoastră poate vă supără, poate vi se par absurde, dar pe noi ne ajută!

Înainte să apeleți 112, întrebați-vă: este situația cu adevărat urgentă, îmi este pusă viața în pericol? Dacă răspunsul este nu, ajutați-ne să îi salvăm pe cei a căror viață atârnă de un fir de ață, pe cei pentru care fiecare secundă poate face diferența dintre viață și moarte.

APEL 112 este aplicația dezvoltată de STS, care poate localiza cu precizie de doar 10 metri telefonul unei persoane care apelează numărul unic de urgență 112. Aplicația APEL 112 se poate descărca gratuit din Google Play și App Store.

Camera de termoviziune

Camerele de termoviziune folosite de pompieri au ca scop principal eficientizarea intervențiilor de stingere, salvarea persoanelor aflate în situații dificile și protecția efectivă a salvatorilor. Aceste echipamente pot pune la dispoziția echipajelor de salvare un set de informații, astfel încât intervenția să fie finalizată cu succes. Camerele de termoviziune au fost proiectate pentru a rezista celor mai grele condiții de utilizare: protecție foarte bună la șocuri mecanice, utilizare la temperaturi ridicate, etanșare la apă, inclusiv expunerea la șocuri termice și contact direct cu flăcările pentru un timp limitat.

De asemenea, noile tehnologii oferă un design robust, greutate redusă, dimensiuni mici, oferind prima soluție completă de cameră cu termoviziune pentru pompieri. O primă caracteristică importantă a acestor camere este focalizarea inteligentă, astfel pompierii pot îndrepta camera direct spre obiectul de interes, iar acesta va fi afișat automat, fără intervenție, la cea mai înaltă claritate. Nu este necesară rotirea butoanelor sau manevrarea comutatoarelor; simpla îndreptare a camerei spre un obiect va activa focalizarea inteligentă.

Camerele de termoviziune pot transmite imagini în condiții de iluminare zero (întuneric total) și în compartimente cu un volum însemnat de fum. Orice corp din natură emite radiații în domeniul infraroșu. Cu cât temperatura este mai mare, cu atât radiația emisă este mai mare. O cameră de termoviziune captează radiația emisă de obiecte și o transpune pe ecranul camerei. Sensibilitatea acestui detector este foarte

mare, el fiind capabil să distingă variații mai mici de $0,03^{\circ}\text{C}$. Acest lucru îi permite camerei de termoviziune să facă vizibile obiecte ascunse ochiului uman. Ele nu necesită o sursă de iluminare suplimentară, imaginea fiind obținută datorită diferențelor de temperatură care există pe suprafața obiectului țintă și/sau dintre țintă și mediul înconjurător.

O cameră cu termoviziune îi permite unei persoane să observe nivelul de temperatură dintr-un anumit spațiu. Acest lucru este posibil prin recunoașterea radiațiilor infraroșii. Cu cât acestea sunt mai puternice, cu atât temperatura dintr-o anumită zonă este mai ridicată.

Camera cu termoviziune va afișa în urma detectării razelor infraroșii o termogramă. Termograma este o imagine de pe care se poate interpreta temperatura. Valorile ridicate de temperatură vor fi redată în culori calde: galben, portocaliu și roșu. Valorile scăzute de temperatură vor fi redată în culori reci: verde și albastru. Toate camerele cu termoviziune funcționează pe acest principiu.

Camerele de termoviziune, în funcție de specificațiile tehnice, dar și de producător, dețin mai multe moduri de utilizare:

- **Modul de bază** - este folosit în general la acțiunile inițiale de stingere a incendiului, incluzând operațiunile de căutare-salvare și de localizare a focarului principal. Camera comută automat între intervalul de sensibilitate înaltă (ex: de la -20 până la $+150^{\circ}\text{C}$)

autor: Sublocotenent Dragos BOBU, IGSU

și intervalul de sensibilitate redusă (ex: de la 0 până la +1000°C), pentru a menține o imagine infraroșu optimă, menținând în același timp o colorare termică sigură și constantă a imaginii;

- **Modul de stingere a incendiilor alb-negru** - este un mod standardizat, bazat pe modul de bază. Acesta este conceput special pentru serviciile de pompieri care nu doresc să utilizeze caracteristica de colorare a căldurii;

- **Modul de căutare și salvare** - este optimizat pentru a menține un contrast ridicat în imaginea infraroșu, pentru a facilita căutarea persoanelor ce necesită a fi salvate. Această funcție mai este cunoscută și ca intervalul dinamic extins, ce permite detectarea clară a persoanelor și obiectelor, chiar și în apropierea focarului;

- **Modul de detectare a căldurii** - este optimizat pentru localizarea focarelor pe timpul recunoașterii, respectiv după stingerea incendiului, de obicei pentru a vă asigura că nu au mai rămas focare ascunse. Acest mod poate fi folosit și pentru a localiza scurtcircuitele în cazul unor instalații electrice sau unor improvizații de natură electrică;

- **Detectia curenților de aer rece** - permite afișarea pe display-ul camerei (nuanță albastră) a zonelor reci, pentru determinarea fluxurilor de aer;

- **Indicatorul cu laser** - această funcție permite utilizarea unui indicator, pentru a marca sursele de căldură sau pentru a afișa nivelul de umplere a rezervoarelor;

- **Funcția de captare de imagini** permite vizualizarea spațiilor inaccesibile, și are funcția de înghețare pentru a putea evalua situația;

- **Obturator rapid** - informațiile din zona focarului nu se pierd, atunci când detectorul se calibrează sau atunci când trece la un mod diferit de funcționare;

- **Indicator Hot/Cold Spot** - cu ajutorul acestei funcții poate fi identificată imediat cea mai fierbinte sau rece zonă din imagine, îmbunătățind capacitatea de luare a deciziilor și crescând siguranța pompierilor. Indicatorul Cold Spot este ideal pentru identificarea scurgerilor de gaze;

- **Funcția stop cadru** - permite analizarea rapidă a zonelor dificile și periculoase, prin apăsarea unui buton. Imaginea poate fi prezentată apoi altor membri ai echipei de intervenție, într-un loc sigur.

Un aparat termic generează o imagine bazată pe diferențele de temperatură. Într-o imagine termică, elementul cel mai tare din scenă apare ca alb (roșu, în funcție de modul de utilizare selectat) și cel mai rece ca negru, iar toate celelalte elemente sunt reprezentate ca o scară de gri între alb și negru. În general, camerele de termoviziune au incluse în sistemul de operare trei moduri de sensibilitate, cu comutator automat în funcție de temperaturile de la nivelul focarului (mod pentru temperaturi înalte: -40 +150°C, mod pentru temperaturi medii: -40 +500°C, mod pentru temperaturi scăzute: -40 +1150°C).

Aceste trepte de temperatură, în funcție de modul de utilizare ales, ajută la scoaterea în evidență a imaginii termice, pentru a permite salvatorilor să identifice focarele, persoanele/animalele/bunurile ce necesită a fi salvate. Totodată, afișează temperatura obiectelor din zona de ardere, temperatura mediului ambiant și permite utilizatorului să mărească distanța focală (zoom digital cu mărire x2, x4 și x8) pentru a investiga și a identifica punctele fierbinți și pericolele din zona incendiată.

Camerele de termoviziune, fabricate în ultimii ani, dețin funcții suplimentare, care pot favoriza ansamblul activităților și măsurilor care se execută pentru asigurarea continuității acțiunilor de intervenție și îndeplinirea misiunilor. Astfel, funcțiile de ultimă generație, pot fi următoarele:

- **Funcție de realizare a fotografiilor și înregistrărilor video** - se pot înregistra imagini video sau statice cu ajutorul unui singur buton, pentru colectarea simplă și rapidă a datelor. Ideal pentru materiale de instruire sau analize ulterioare;

- Imaginile de la locul evenimentului pot fi transmise „**streaming live**” pe un laptop sau smartphone;

- **Indicator Cold Spot** - această nouă și utilă caracteristică va oferi pompierilor posibilitatea de a verifica și localiza cu rapiditate scurgerile de gaze, datorită faptului că gazele vor avea, în general, o temperatură mai scăzută în comparație cu mediul înconjurător.

Ce avem

A fost odată, în timpuri străvechi, un domnitor preocupat de enigmele vieții, de sensul binelui și al răului. Într-o zi, el a ordonat unui servitor să-i aducă părțile cele mai bune, mai frumoase și mai valoroase ale unui animal. Servitorul i-a adus inima și limba. Domnitorul le-a privit și s-a gândit îndelung la sensul lor; apoi l-a trimis pe servitor să-i aducă și părțile cele mai rele și mai urâte ale animalului. Servitorul a plecat și i-a adus din nou o inimă și o limbă. Mirat, domnitorul l-a întrebat: „Cum se face că îmi aduci inima și limba drept părțile cele mai bune și totodată și drept cele mai rele?” Servitorul a răspuns modest: „Dacă ceea ce simte și gândește omul vine din inimă, și limba spune cu sinceritate adevărul, vorbește despre durerile și nevoile ei, atunci inima și limba sunt părțile cele mai prețioase, iar omul căruia îi aparțin se simte sănătos și fericit. Dacă însă inima devine criminala care neagă dorințele, neagă durerile, frământările și limba spune lucruri neadevărate sau nu spune deloc greutățile acesteia, atunci inima și limba devin o adevărată pedeapsă pentru omul căruia îi aparțin; tăcerea și negarea pe care o seamănă în jur se află și în interiorul lui, iar fericirea îi întoarce spatele.”

În contextul psihologiei intervenției, această poveste este fără îndoială, una cu tâlc. Salvatorii, cei care se uită mereu în ochii pericolului, cei care se confruntă cu rănilor fizice și emoțiile cele mai dureroase la victimele pe care le salvează și la aparținătorii acestora, se opresc mai rar sau au prea puțin timp disponibil pentru a răspunde la întrebarea: Ce am eu pe inimă?

Se întâmplă acest lucru întrucât curajul este o temă care apare frecvent în viața salvatorilor. Fie că își doresc să aibă curaj, fie că se simt împliniți că au dat dovadă de curaj, fie că îl apreciază în cazul celorlalți colegi sau a altor oameni, într-o formă sau alta, fiecare om și cu atât mai mult salvatorul de profesie, își dorește să fie curajos.

Etimologic, cuvântul „curaj” provine din latinescul „cor” care înseamnă inimă. Inițial, acest termen era definit altfel decât în epoca noastră, însemnând: „a spune deschis ce ai pe inimă”. Actualmente, termenul a ajuns să fie sinonim cu Eroismul. Eroii salvatori sunt valoroși pentru societate; e important pentru ei să-și amintească faptul că, înainte de toate, a fi curajos înseamnă a fi deschis și a spune ce ai pe inimă, ce simți și prin ce experiențe treci, bune sau rele, deopotrivă. Eroismul înseamnă a-ți asuma riscul propriei vieți. Curajul se referă la riscul de a-ți asuma propria vulnerabilitate.

Locul acestor acte de curaj, se află după intervenție în ședințele recomandabile de debriefing psihologic; este momentul în care echipa, alcătuită din persoane care au avut un nivel similar de expunere la eveniment, vorbește, după intervenție, într-un cadru securizat,

pe inimă?

despre ce s-a întâmplat acolo; nimic nu se notează, nimic nu se înregistrează. Se reconstituie, în detaliu, evenimentele în ordine cronologică, iar cei prezenți vorbesc despre rolul lor acolo, despre ce au văzut, ce au mirosit, ce au simțit, ce au auzit și ce au făcut pas cu pas. Se discută despre gândurile neobișnuite care le-au trecut prin minte și despre reacțiile emoționale declanșate de incident – ce a fost cel mai rău sau cel mai greu de trăit la evenimentul respectiv.

Este absolut omenesc ca dincolo de bucuria ajutorului acordat semenilor, de satisfacția unei acțiuni reușite, să simțim în timpul sau după intervenție: neputință, frustrare, durere, scârbă, silă, frică, furie.... mai mult decât atât e important să împărtășim aceste emoții, alegând să ne exprimăm vulnerabilitatea, o dată pentru a ne elibera de emoțiile respective, apoi pentru a fi noi înșine modele pentru colegii mai puțini curajoși.

Deși suntem tentați să considerăm lașitatea a fi opusul curajului, în realitate este vorba doar despre rețineră, rușine. Acest sentiment, perceput ca frustrant, este cel care nu ne dă voie să spunem ce avem pe inimă. Teamă că nu suntem îndeajuns de buni, îndeajuns de profesioniști, îndeajuns de eroi. Teamă că nu suntem demni de echipa în care lucrăm, de instituția pe care o reprezentăm sau mai ales că nu suntem demni de prețuirea victimelor pe care le salvăm. Rușinea riscă să genereze suferințe mari salvatorilor, din cauza faptului că, în cazul lor, atât societatea, familia, instituția, dar mai ales ei înșiși au așteptări mai înalte decât de la marea majoritate. În plus, confruntându-se mereu cu vulnerabilitatea umană, și fiind în cele mai multe cazuri cei care restabilesc siguranța, confortul, binele celor din jur, pot în timp să manifeste credința că sunt super oameni. Percepția se potențează odată cu atribuirea rolului de super eroi promovat în mass-media, se identifică cu această calitate și riscă, inconștient, să se identifice cu ea. Mai ales în cazul bărbaților, ei devin personaje precum Superman sau Batman.

În film, când presiunile vieții printre muritori devin prea solicitante, Superman nu alege nicicând confesiunea sau contactul uman, ci se retrage în adăpostul său arctic, Fortăreața Solitudinii lui, îndepărtată, rece și maiestuoasă, ca să rămână singur cu gândurile sale. Celălalt super erou, între rundele luptelor dintre bine și rău se retrage, în Peștera lui Batman, o ascunzătoare subterană izolată și întunecoasă, cu o mașină tare, electronice și accesorii de ultimă generație, dar lipsită de orice confort emoțional. Acești eroi ajung ușor în fortărețele lor, dar când un salvator din lumea reală nu are acces la conexiuni semnificative, la relații apropiate – cu prieteni, colegi sau familie, riscă să devină o victimă a izolării emoționale, construind ziduri în jurul emoțiilor sale, până când acestea nu se mai văd deloc.

Chiar dacă nu le mai văd sau își pierd accesul la ele, asta nu înseamnă că ele nu mai există. E ca și cum ne-am întoarce cu spatele la un arbore și am pretinde că a dispărut. Asemeni copacului, emoțiile nu dispar însă, odată ce ignorăm existența lor. Dimpotrivă: asemeni copacului, ele cresc în spatele nostru, uneori atât de mult încât ne ating cu frunzele, apoi cu ramurile, iar la un moment dat ajung să ne incomodeze pentru că ne invadează tot spațiul și ne sufocă. Atunci apar simptomele și există riscul să pierdem controlul, chiar și asupra somnului liniștit. Pe parcursul zilelor libere putem constata că ne-am pierdut pofta de viață, dorința de a interacționa cu cei din jurul nostru sau plăcerea pentru activități care altădată erau sursă de bună dispoziție. În schimb, putem fi deranjați de frânturi de imagini din intervențiile noastre, imagini care se încorporează să apară deși încercăm să le alungăm cufundându-ne în mass-media sau internet.

Cu atât mai mult în acest context, salvatorii pot să se trezească pe tărâmul pustiu și întunecat al rușinii atunci când constată că sunt neputincioși, speriați, frustrați, furioși, scârbiți și nu au cu cine să vorbească despre asta.

Rușinea nu suportă să ne audă spunându-ne povestea. Ea detestă descrierea ei în cuvinte și nu poate supraviețui împărtășirii. Rușinea adoră secretul. De aceea, lucrul cel mai periculos pe care îl putem face atunci când ne simțim rușinați pentru că nu suntem mulțumiți de rezultatul intervenției, de prestația noastră sau de ceea ce simțim, este să ne ascundem și să ne îngropăm povestea. Când facem asta, rușinea intră în metastază.

În consecință, soluția pentru menținerea echilibrului sufletesc este confesiunea: să spunem ce avem pe inimă. Există însă un element foarte important de care trebuie să ținem seama atunci când vorbim despre greutățile noastre, dând jos masca, de altfel confortabilă social, a superputerii: nu putem apela la oricine.

Dacă ne împărtășim povestea personală cuiva care nu merită să o asculte, riscăm să fim spulberați complet de furtuna emoțională care deja face ravagii în viața noastră. În astfel de situații avem nevoie de o legătură de prietenie solidă, similară unui copac puternic ancorat în sol. Astfel, în astfel de situații, pentru restabilirea echilibrului emoțional trebuie evitați:

- Camarazii care se simt la fel de rușinați ca noi când ne aud povestea, care nu fac decât să ne confirme cât de oribil ne-am comportat. Urmează un fel de tăcere stânjenitoare, iar la final, tot noi suntem cei care îi vom consola;
- Prietenii care ne răspund prin simpatie: „Îmi pare rău pentru tine”, nu empatie: „Înțeleg. Sunt alături de tine. Mi s-a întâmplat și mie”. Dacă vrem să vedem un ciclon al rușinii devenind cu adevărat letal, acesta trebuie alimentat cu fraze de genul: „O! Săracul de tine!” sau cu incredibila frază pasiv-agresivă a simpatiei: „Lasă, treci peste, că ce nu te omoară, te întărește”;
- Camarazii pentru care suntem exemple absolute de prețuire de sine și de autenticitate nu sunt buni ascultători. Aceștia nu pot oferi ajutor, întrucât

vor fi mult prea dezamăgiți de imperfecțiunile noastre, poate chiar mai mult decât noi;

- Camarazii care se simt foarte incomfortabil în fața vulnerabilității, trebuie de asemenea încurajați, dar nu investiți cu rol de confesor întrucât ei vor mostra imediat: „Cum ai putut să faci asta?” „La ce te gândea?” sau vor încerca să dea vina pe altcineva: „Cu așa aparținători, te cred că te-ai simțit încolțit și că nu ai mai putut face nimic”;

- Camarazii sau colegii care se străduiesc mereu să pară pozitivi, sunt și ei, de evitat. Incapabili să-și exprime propriul disconfort, aceștia refuză faptul că putem avea uneori un comportament ieșit din tipar, mai intolerant sau că putem face uneori alegeri teribile. Prin urmare, reacționează: „Exagerezi. Sunt convins că nu a fost atât de rău. Tu ai un suflet atât de bun, te învinovățești fără rost că țipetele lui te-au deranjat atât de tare. Nu cred că părinții victimei au strigat așa la tine. Pe tine te iubește toată lumea.”

- Ultima categorie de prieteni pe care nu ne putem baza sunt aceia care confundă conectarea cu oportunitatea de a se pune ei pe primul loc: „Asta nu-i nimic. Să vezi ce mi s-a întâmplat mie” sau „Ai prins și tu o intervenție mai grea și deja te plângi. Să vezi intervențiile la care eu am fost” sau: „Niciodată nu am simțit asta. Nu mi-e silă de mațe întinse pe carosabil. Pot să îmi mănânc sandwich-ul lângă ele”.

De bună seamă, și noi ne putem asuma aceste roluri atunci când alți prieteni apelează la noi, mai ales dacă aceștia ne zgândăre propriul tipar al rușinii cu povestea lor. Cu toții suntem imperfecti și vulnerabili. E greu să practici compasiunea, atunci când te lupți cu propria autenticitate sau când nu te prețuiești suficient de mult pe tine însuși.

În consecință, când căutăm compasiunea unei alte persoane, noi avem nevoie de cineva care să fie profund centrat, cu picioarele pe pământ, capabil să ne sprijine și să ne accepte așa cum suntem, cu actele noastre deopotrivă pozitive sau negative. Mai exact, trebuie să ne onorăm efortul de a ieși cu bine din această situație, prin împărtășirea ei cuiva care și-a câștigat dreptul de a ne asculta povestea. Avem nevoie de oameni empatici, care știu să se pună în bocancii altora, care pot să se abțină de la a judeca, oameni sinceri care ne pot răspunde vorbindu-ne de la egal la egal, de experiențe la fel de dureroase din viața lor, fără a sublinia că au gestionat emoțiile respective mai bine. De fapt, când vorbim despre emoții, e necesar doar să le oglindim și nicidecum să nu propunem soluții: „Înțeleg. Am pățit și eu. Știu cum este să te simți așa. Cred că ți-e greu”...

Un om încărcat de emoții neplăcute nu are nevoie de sfaturi, de soluții, ci doar de un bun ascultător care să-și rupă din timp și să fie acolo pentru el. Se spune, de altfel, că lacrimile plânse pe umărul cuiva sunt de o mie de ori mai vindecătoare decât lacrimile care curg în singurătate, că simplul fapt de a ne confesa, de a spune ce avem pe inimă, este o experiență profund vindecătoare și reconfortantă.

Așadar, o întrebare de reflectat:
„Noi, ce avem pe inimă?”

autor: Psiholog maior Smaranda STAN, ISU Sălaj

COMUNICAREA ÎN SITUAȚII DE URGENȚĂ SAU RISC

În situații de urgență, comunicarea este elementul cheie care poate asigura succesul răspunsului furnizat de organizații și indivizi în astfel de împrejurări. De multe ori, comunicarea la urgențe se realizează în situații de maximă incertitudine și cu constrângeri de timp aproape imposibile, scopul principal fiind acela de a obține acceptul publicului pentru acțiuni care nu totdeauna inspiră încredere sau au șanse mari de reușită. Realizarea unei comunicări de succes în situații de urgență nu se poate face decât cu o cunoaștere și o aplicare riguroasă a teoriei și tehnicilor comunicării.

Comunicarea de criză, așa cum este normal definită, și comunicarea de risc, așa cum este normal acceptată, nu acoperă fiecare în întregime situația în care trebuie gestionată o urgență și aplicat un răspuns corespunzător la aceasta. Datorită acestui fapt, combinarea elementelor de comunicare de criză cu elemente de comunicare din domeniul managementului riscurilor și așezarea acestora în contextul unei situații de urgență, în special generată de dezastre, oferă posibilități concrete de rezolvare a necesităților de comunicare implicate de răspunsul la urgențe.

Cea mai importantă fază a managementului urgențelor, pentru dezvoltarea unui plan de comunicare, este faza preincident. Fiecare element adăugat în această perioadă este o investiție în succesul comunicării de mai târziu. Faza preincident este oportunitatea de a planifica din timp pașii necesari pentru a asigura abilități de comunicare efective pe timpul unei urgențe, organizațiilor de răspuns. Pentru aceasta este necesar a fi luați în considerare câțiva factori: care sunt funcțiile cheie într-o urgență, ce resurse sunt disponibile, care sunt partenerii în acțiunile de răspuns. Chiar dacă procesul de comunicare se focalizează în special pe mesaje care sunt transmise către publicul țintă, în egală măsură aceeași atenție trebuie acordată și ascultării audienței, a feedback-ului. Numai în acest fel se poate estima cât mai exact necesarul de informație al publicului țintă și responsabilizarea celor obligați la furnizarea acesteia.

În majoritatea situațiilor de urgență sau risc, reacția cea mai des întâlnită este apatia – poziția de indiferență față de eveniment. Preocupările în sensul reducerii apatiei – publicul să recunoască existența riscului, să fie preocupat de acesta și să acționeze în consecință

– este în general misiunea specialiștilor în domeniul comunicării riscului. Este de asemenea misiunea educatorilor și comunicatorilor în domeniul riscului în funcție de categoria acestuia.

Sunt destule împrejurările în care publicul recunoaște existența riscurilor, devine preocupat de acestea, îngrozit, chiar și revoltat. Riscurile care generează un asemenea răspuns emoțional au câteva caracteristici comune considerate a fi factori care "deranjează" publicul și creează un disconfort în rândurile acestuia. Astfel, riscurile cu un grad ridicat al interesului din partea publicului sunt de regulă mai coercitive decât voluntare, mai de temut decât superficiale, controlate independent de voința publicului, gestionate de organizații mai puțin de încredere. Preocuparea publicului pentru riscurile care induc o asemenea percepție este independentă de nivelul efectiv, tehnic al riscului.

Unul dintre factorii generatori de disconfort pentru public este distincția între riscurile cronice, repetate, cotidiene și cele catastrofice. În general, același nivel tehnic al riscului generează mult mai multă vulnerabilitate dacă este concentrat în spațiu și timp, decât dacă este răspândit și lent. În majoritatea situațiilor de urgență care au la origine aceste riscuri, publicul experimentează diferite forme ale răspunsului emoțional dincolo de reacții normale. O posibilă formă a acestei „extrem de dincolo de extrem” este panica. O formă comună – datorită faptului că panica e mai rară ca apariție – este refuzul. Comunicatorii în domeniul riscului, uzual nu este necesar să fie preocupați prea mult în adresarea panicii sau refuzului; apatia și disconfortul sunt adversari mai de temut. Cu toate acestea, urgențele actuale impun planificarea comunicării în sensul diminuării/minimizării efectelor panicii sau a refuzului, ca posibilități adiționale de comunicare.

Privite din anumite puncte de vedere, la un moment dat toate situațiile de urgență sunt similare. Pe de altă parte fiecare situație de urgență are caracteristici particulare care pentru comunicatori se transformă într-o serie de dileme privind strategia de urmat. În funcție de poziția și responsabilitățile comunicatorilor sau de calitatea publicului, sunt abordate direcții fie pe o extremă sau pe cealaltă, fie urmând o cale de mijloc.

ARTĂ A EXTREMELOR SAU POZIȚIE MODERATĂ?

autor: Marin BÎLDEA, Centrul Zonal de Pregătire de Protecție Civilă Craiova

Există o largă varietate de situații și poziții care pot obliga înclinarea către o extremă sau cealaltă însă de considerat la analiza și planificarea comunicării în situații de urgență sau risc sunt câteva: sinceritate sau discreție ... sau ambiguitate; speculație sau refuz de a specula ... sau tratarea speculațiilor ca fapte; transparență sau confidențialitate; a fi alertat sau a fi în siguranță; umanitate sau profesionalism; scuzabil sau defensiv ... sau cu privirea înainte; descentralizare sau centralizare; control propriu democratic sau decizii expert; planificare pentru refuz și indignare sau planificare pentru panică; precauție sau șansă.

Pentru fiecare dintre aceste ipostaze poziția comunicatorilor înclină către unul dintre cei doi sau trei poli. De cele mai multe ori însă, instinctul comunicatorilor pe timpul situațiilor de urgență sau risc este cel care alege. Și alegerea de regulă înseamnă a doua poziție.

Experți din domeniul comunicării în situații de non-urgență sau non-risc de cele mai multe ori, invariabil, ocupă o poziție moderată, dar câteodată sunt ocupate și poziții situate la extreme. Aceasta se întâmplă pentru că aceștia lucrează după paradigme diferite. Ei se adresează de regulă unui public apatic, neimplicat direct în cele mai multe cazuri, fără un interes imediat și fără presiune pe existența de moment.

Una dintre cele mai dificile decizii cu care organizațiile se confruntă în situații de urgență este legată de manipularea informației: ce informații să dezvăluie, ce informații să ascundă și ce informații să „ajusteze” astfel încât să ofere impresia dorită. Desigur, nimeni nu recomandă să nu fii onest sau să fii de rea credință; toate manualele de comunicare îndeamnă la a prezenta doar adevărul. Dar mulți care le citesc interpretează acest principiu în cel mai îngust mod posibil: „nu spune minciuni dezumflate”.

Chestiunea în discuție nu este dacă se minte sau nu, ci „formatarea” (distorsionarea) impresiei oferite audienței prin selectarea adevărilor care pot fi spuse și cum pot fi acestea spuse. Se pot identifica o serie de motive pentru care cel mai adesea organizațiile aleg să dezvăluie o parte din adevăr și să „ajusteze” restul:

- Informația nu a fost supusă unui control de calitate; nu există încă siguranța dacă acesta este adevărul.

Standardele de facto pentru controlul calității informației sunt mult mai riguroase pentru știrile negative decât pentru cele pozitive;

- Publicul înțelege greșit adevărul. De regulă, publicul interpretează în sens negativ ceea ce i se spune. Dacă problema e descrisă cu o mai mare acuratețe aceasta induce în gândirea publicului ideea că e de fapt mai rău decât pare;

- Publicul se poate panica dacă îi este prezentat întregul adevăr;

- Criticii, oponenții, activiștii, căutătorii de scandal vor prelua imediat avantajul a ceea ce se spune. E nevoie ca informația să fie „ajustată” pentru a nu le oferi acestora „muniție”;

- Sinceritatea în legătură cu anumite lucruri poate distruge reputația, credibilitatea și abilitatea de a proteja publicul. Protejarea propriei reputații nu servește numai intereselor proprii; este esențială pentru protecția audienței;

- Sinceritatea în legătură cu anumite lucruri poate înfuria opoziția (politică) și stimula exercitarea de presiuni asupra controlului crizei. Autonomia depinde de discreție.

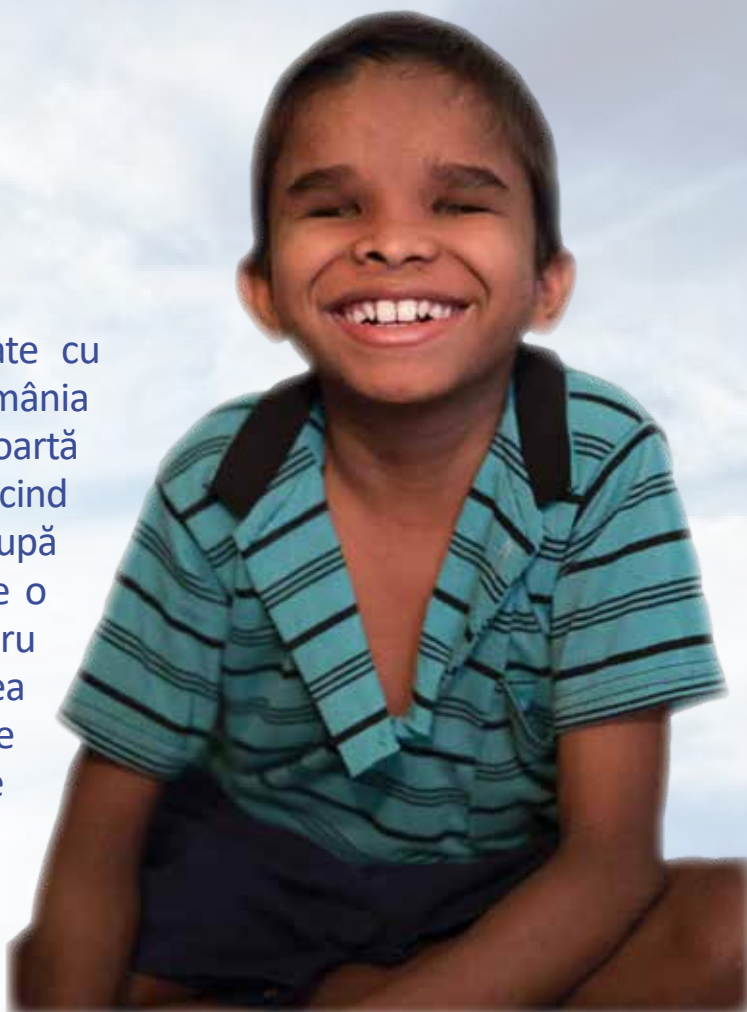
Fiecare dintre motivele din lista de mai sus poate avea o justificare mai mult sau mai puțin. În fapt, există situații în care fiecare dintre aceste motive este suficient de puternic pentru a justifica ajustarea informației; singura incertitudine rămâne când se va întâmpla aceasta.

Argumentul în favoarea sincerității este mult mai simplu. Publicul se simte mult mai comod și tolerant atunci când e implicat ca și partener în gestionarea crizei. Situația devine instabilă atunci când publicul simte că este manipulat, ignorat, tratat pe un nivel de inferioritate. Și de aici și reacția de panică, refuz, contestare, ignorarea regulilor și recomandărilor, dezvoltarea de ipoteze paranoice și dorința de a pedepsi autoritățile pentru lipsa de transparență și sinceritate.

Fiecare ocazie în care se decide a fi mai puțin decât sincer este necesar a fi documentată în detaliu. Revizuirea pașilor și dezbaterilor care au ca rezultat decizia de a reformula sau omite intenționat ceva poate schimba temerile cum că publicul ar putea înțelege incomplet situația.

Toată
lumina
pe care nu o putem vedea
cu ochii larg deschiși

În spatele pleoapelor ferecate cu lanțurile neputinței și durerii, în România peste 100.000 de suflete își poartă suspinele unei cruci grele, rătăcind în întuneric cu mâinile întinse după ajutor, abandonați fără regrete de o societate lipsită de conștiință. Pentru ei, darul luminii, făgăduit în cartea Genezei, nu e decât un oarecare text învechit de vremuri, care le amintește de ceea ce le lipsește în anevoioasa călătorie pe acest pământ, cufundată în bezna legitimei întrebări „De ce eu?”

autor: M.E.E.

Universul lor se rotește și vinuește în fiecare clipă, ca un labirint înțesat de prea multă primejdie. Este o viață în care nimic nu e acolo unde ar trebui să fie, iar acolo unde nu ar trebui să fie nimic, stă ascuns un colț ce le pândește genunchii, căci fără vedere, lumea își pierde orice formă. Chiar și încăperile parcă se înclină precum corăbiile pe marea agitată, uși și ferestre lăsate deschise devin palme ce le zdruncină gândurile, și singurul lor adăpost rămâne patul din dormitor, ca o ultimă rețuță în lupta cu bezna domestică. Vocile din jurul lor le răsună în arhitectura capului ca într-o arenă de zgomote și mirosuri, dar strălucirea... strălucirea rămâne mută.

Un paradox care uimește de mii de ani este creierul, cel care „...stă în bezna totală, plutind într-un lichid transparent înăuntrul craniului, niciodată în lumină. Lumea pe care o construiește în minte e plină de lumină, dă pe dinafara de culoare și mișcare. Și atunci, cum de reușește creierul, care trăiește fără o scânteiere măcar, să construiască pentru noi o lume plină de lumină?”, se întreba Anthony Doerr într-o carte atât de dragă mie.

Nu am întâlnit niciodată un nevăzător pe al cărui chip să pot citi furie, dispreț sau oricare alt sentiment ostil, căci în spatele cortinei de fier care îi izolează pe aceștia de dimensiunea vizuală atât de firească nouă, ei îmbrățișează adevăratele valori ale omului precum familia, natura, muzica, viața primitivă ca un dar fără de preț și o fac mulțumindu-se cu puținul ce le-a fost dat.

Odată cu pierderea vederii, nevăzătorii au căzut în patima inocenței și a încrederii necondiționate în puterea binelui, pe care noi, oamenii aparent frumoși și normali, ne străduim cu abnegație să îl suprimăm cu fiecare gură de aer pe care o tragem în piept. Deși se sufocă sub greutatea suferinței lor, ei găsesc mereu puterea de a ne așterne cu atâta dăruire la picioare tot ceea ce au mai de preț, inima lor sfărâmată de neșansa trăirii unei vieți normale, ca să pășim pe un drum neted, ferit de ciulinii răutății, lăcomiei sau urii cotidiene. Răsplata pe care le-o oferim noi, oameni plini cu suflete goale, este moneda nepăsării colective, și în loc să le întindem o mână pe care să se sprijine, le zdrobim sub bocancii grei puțințele speranțe cu care mai rătăcesc pe străzile de vise, în bezna de sub

obloanele ochilor închiși. Deși ei nu ne văd, speră ca măcar noi să îi vedem într-o bună zi, oprindu-ne o clipă și privind la suferința lor. Nădejdea că totul va fi bine, măcar puțin mai bine, este tot ceea ce au, firul de care se agață pentru a reîncepe în fiecare „azi” și „mâine” lupta la care au fost condamnați fără vină.

Atunci când un astfel de om te „privește”, nu o face prin ochii trupești, ci prin acel zâmbet dureros de sincer, de care nu te poți feri. Nu te vede așa cum îl vezi tu și de aceea nu te poate judeca după felul cum arăți sau după hainele cu care ești îmbrăcat, dar are puterea să vadă în tine acel grăunte de bunătate de care chiar și tu ai uitat că încă este acolo, în cămara inimii tale împietrite, căci l-ai ascuns bine, ca pe un punct slab într-o luptă absurdă, fără câștigători. Prin degetele lor firave, chei cu care deschid porțile imaginației, ei văd o lume la care noi nu avem acces. Uneori cred că noi, cei care avem ochi perfect sănătoși, parcă în zadar îi avem, căci atâtea lucruri importante trec nevăzute prin fața noastră, încât ne întrebăm cine e de fapt orbul și cine vede cu adevărat.

Un nevăzător îți atinge chipul, și din acel moment, mâini pricepute și fără astâmpăr ca ale unui Rubens ori Velázquez, conturează neobosite în umbre și culori, pe o pânză fixată pe șevaletul imaginației, un portret de geniu, care depășește în splendoare cu mult dimensiunea reală a detaliilor, tinzând spre cea ideală. Însă capodopera va rămâne doar pe „retina” degetelor care ți-au atins fața, și oricât de mult ți-ai dori să o vezi și tu măcar o clipă, să te bucuri de geniu creator, ochii tăi se lovesc de aparențe, lăsându-te prizonier în sufletu-ți pustiit și orb, mult prea orb.

Ai luat vreodată în brațe un mic îngerăș făr’ de sclipirea ochilor, pe care să îl privești pătruns de drama sa, să-l strângi la piept și, chiar dacă nu îl cunoști, să îi spui că îl iubești și că nu e singur? În timp ce noi suntem atât de grăbiți spre nicăieri, mii de astfel de sufletele nevinovate se ascund în întuneric, tremurând de atâta singurătate în eterna lor noapte, unde soarele a refuzat nemotivat să răsară. Acolo, în cinematograful imaginației lor, rulează milioane de filme și vise despre cum se topește omătul primăvara, cum zboară fluturii și libelulele mai apoi, dar mai ales cum arată mama, cea mai iubită ființă a fiecărui om. Pe lista mea de priorități încă mai clipește o dorință neîmplinită, aceea de a-i face unui astfel de copilaș o bucurie cât de mică, ce i-ar aduce măcar un zâmbet de alinare, de care are atâta nevoie....Te grăbești, știi. Și eu am atâtea de făcut, și sincer spun că parcă îmi e prea greu

ca să mă mai încarc cu o asemenea doză de emoție, așa că am tot fugit, exact ca tine. Dar realitatea este că lăsăm în urma noastră lacrimile și tremurul unor copii încercați mai greu decât pot ei să înțeleagă, și căroro le-am fi putut aduce puțină alinare și speranță cu un minim de efort. Și scâlțați într-un ocean de indiferență, ne întrebăm absurd de ce ne-ar păsa? Ne e atât de bine cu noi și între noi, încât problemele altora nu sunt și problemele noastre, și dacă le-am da puțină atenție, ne-ar putea dezechilibra, ne-ar putea atinge în vreun fel, nu-i așa? Nimeni nu ne șoptește în ureche că greșim fundamental, iar asta ne dă o falsă încredere de sine că e bine să-i dăm înainte așa.

Rănim adesea prin indiferență, prin răutate ori prostie, și eu, și tu. Societatea în care evoluăm ne-a împins treptat către o viață trăită în defensivă, pe care cei mai mulți dintre noi o conservăm printr-un amalgam bine omogenizat de viclenie, agresivitate și un ritm turbat, asemenea unui tăvălug care distruge totul în calea sa. Nevoile celor din jur au ajuns să fie ultimele noastre griji, și ne trezim ca sub un duș rece atunci când, sub sevrăjul cotidian și bine injectați cu indiferență, le dăm o palmă grea mult prea ușor și pentru prea puțin, cu câteva cuvinte aruncate la întâmplare, dar care lasă urme adânci în inima lor zdrobită: „Ai grijă pe unde mergi! Ești orb?”, ori „Ce nu ai înțeles, ești surd?”. Iar ei, umiliți și desființați sub rafale de venin, ne cer cu smerenie iertare dacă ne-au incomodat în vreun fel, își înghit cu greu amarul și ne răspund prea blând pentru o asemenea crimă împotriva unor oameni greu încercați, cu un simplu „...da”. Mai poți continua nestingherit în ritmul tău nebun, după o astfel de lecție? Căci de poți, atunci nu vreau să te cunosc!

Trăiesc în conul vinovăției unei nepăsări stupide, cu temerea că atunci când voi închide ochii pentru ultima oară, mă voi cufunda și eu în întunericul adânc și veșnic. Mi s-a spus de prea multe ori să deschid ochii și să văd cu ei tot ceea ce se poate vedea, înainte să se închidă pe vecie, și jur că nu am înțeles nimic, convins fiind că le știu pe toate. Ca toți ceilalți ignoranți, am trecut pe lângă ei de sute de ori, spunând creștinescul „Doamne ferește de așa ceva!” ori „Ajută-l, Doamne, că e necăjit!”, bifând astfel în subconștient un presupus lucru bine făcut. În tot acest timp, Bunul mă privea trist de sus, dezamăgit că nu am înțeles nimic din tot ceea ce m-a învățat, căci în loc să le ating sufletul cu o vorbă care ar fi adus mângâiere, am redus totul la un murmur în gând, întorcând capul în direcția opusă.

La sfârșitul călătoriei lor efemere pe acest pământ, rămâne în urmă memoria zâmbetului cu care au trăit și cu care pleacă spre o lume mai bună, căci acum sunt cu adevărat fericiți! Dar tu și eu, încotro?

Pentru voi,

De ce să ne bucurăm mai întâi în luna martie? De plantele care împodobesc tot Pământul în verde crud și culori ametoare? De păsările care se întorc și ne bucură cu cântecele lor vesele? Sau de femeile care radiază fericire și răsfăț?

Fiecare dintre noi are cel puțin o femeie specială în viața sa. Fie că vorbim despre mame, surori, iubite sau prietene, ele sunt persoanele care, prin simpla lor prezență în viața noastră, ne susțin și ne încurajează. La fel ca natura, femeile speciale din viața noastră sunt o sursă inepuizabilă de energie și inspirație, o reală sursă de frumusețe.

Știm că primăvara este un anotimp închinat iubirii. Ea este atât de îmbietoare, face ca totul să renască, iar sentimentele despre viață și iubire devin tot mai puternice. Fiecare primăvară care a trecut peste noi a lăsat în viața noastră un strop de viață, de vitalitate și de voie bună.

Toate acestea nu ar fi însemnat nimic dacă nu ar fi fost aceste fapte dragi alături de noi. Ele sunt cele care ne-au transformat zilele în primăvară, cele care atunci când ne-a fost mai puțin

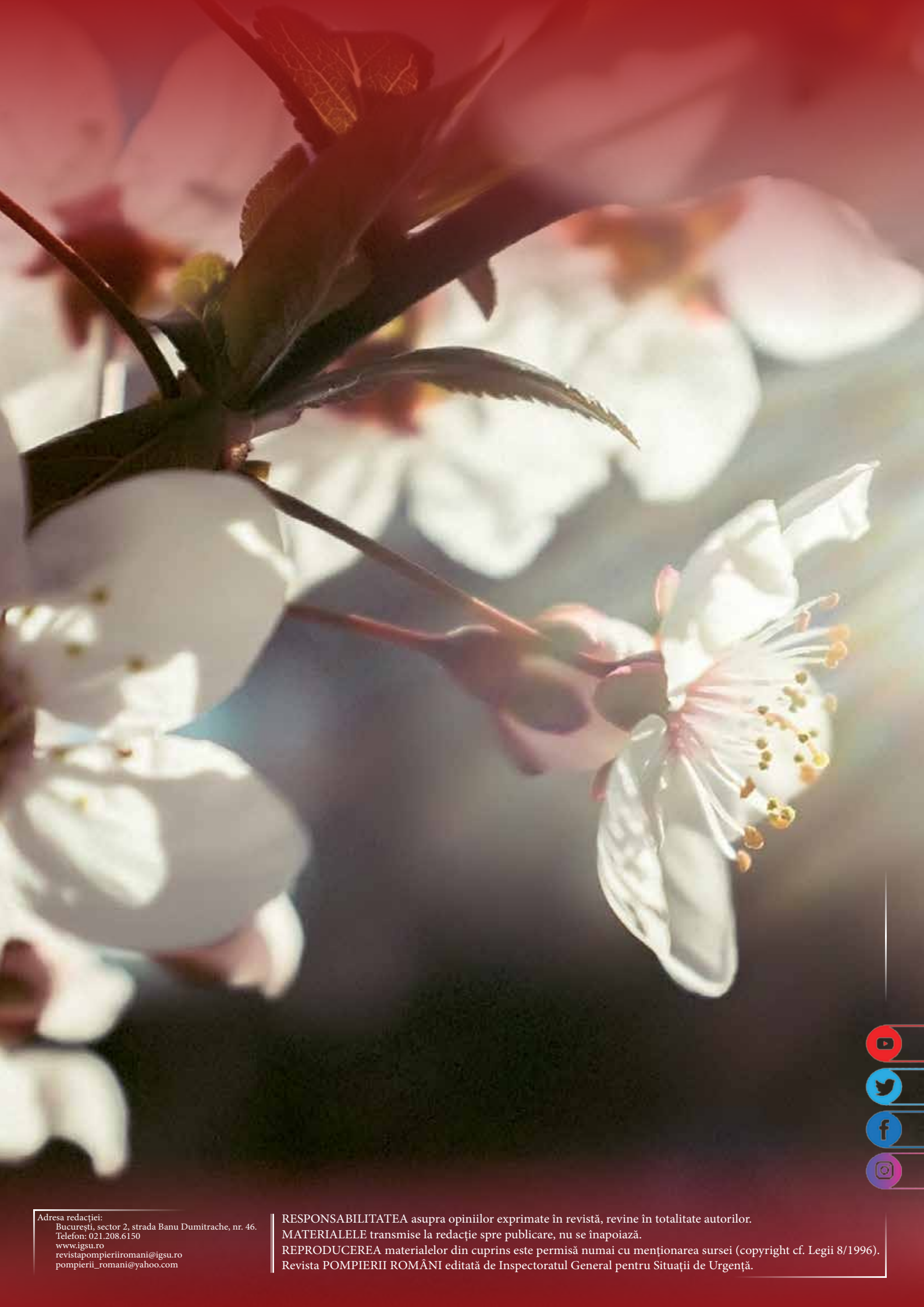

doamnelor!

bine au fost alături de noi, la fel și atunci când ne-a fost bine, ne-au dat încredere și ne-au încurajat să mergem spre mai bine.

Cu această ocazie, ne-am gândit să vă mulțumim pentru darurile minunate pe care ni le-ați făcut de-a lungul timpului și am ales să vă transmitem pe această cale (a tiparului) toată dragostea noastră și o rază de soare care să vă lumineze sufletele.

Vă prețuim!

Adresa redacției:
București, sector 2, strada Banu Dumitrache, nr. 46.
Telefon: 021.208.6150
www.igsu.ro
revistapompieriloromani@igsu.ro
pompierii_romani@yahoo.com

RESPONSABILITATEA asupra opiniilor exprimate în revistă, revine în totalitate autorilor.
MATERIALELE transmise la redacție spre publicare, nu se înapoiază.
REPRODUCEREA materialelor din cuprins este permisă numai cu menționarea sursei (copyright cf. Legii 8/1996).
Revista POMPIERII ROMÂNI editată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.